

גליון

אזהר יקד

פרשת משפטים - שקלים ◇ גליון ד' ◇ שנת תשפ"ו לפ"ק

הזה חודש אדר קבלו בני" את התורה מחדש, כמו שאמרו חז"ל הדור קבלוה בימי אחשוורוש דכתיב קומו וקבלו היהודים עליהם, לכן בחודש הזה צריך האדם לקבל את עצמו עול תורה מחדש, ולהרבת בתורה ובעבודה ביתר שאת ועוז, כמו שפי' החוזה הק' מלובלין זי"ע במה שאמרו חז"ל משנכנס אדר מרבין בשמחה, פ' משנכנס חודש אדר מרבין בתורה ועבודה בשמחה ע"י כח השמחה הנשפעת בימים אלו, כי כח השמחה מביא את האדם למוחין דגדלות שבכח זה יוכל להוסיף בתורה ועבודה, וכח השמחה מסירה מן האדם כל מיני חשכות, כי כאשר האדם שרוי בשמחה בורחין כל הקליפות מפניו, כי השמחה מחזקת את כח האמונה בלב האדם, וכח האמונה הוא סם המות אל כוחות הקליפות, ובכח זה יכול האדם להרבות בחודש הזה בתורה ועבודה לקבל עליו עול תורה מחדש. עכ"ל.

ובסיום דברינו נעתיק עוד מדבריו הק', כאשר מבאר אשר בכח השמחה יכולין לקרב הגאולה, וזה לשו"ק: 'ויעזור השי"ת שנזכה לשמוח בימים אלו בשמחה שלימה, ובכח שמחה זו נזכה במהרה לגאולה שלימה, כמו שאנו מבקשים שתעלנו "בשמחה" לארצנו, פי' ע"י כח השמחה נזכה לעלות לארצנו הק', כי כח השמחה מקרבת את הגאולה, וכן אומרים ושמח נפשינו בישעתך שע"י שמחת הנפש נזכה לישועה שלימה, גם אותיות ישמ"ח כאותיות משי"ח, וזה רומז שע"י כח שמחה יקרב הקב"ה משיחי' ויצמח פרקן של ישראל במהרה, וקבצינו יחד מארבע כנפות הארץ לארצינו, ובא לציון גואל בב"א'.

מערכת אור יקר

"בד' פרשיות אלו יכול כל אחד לראות את עצמו עם הקב"ה."

ומובן ביותר כאשר בימים האלו הרי כל איש ישראל משתוקק ונפשו ערגה לעבוד את ה' באהבה עזה, כמאמרם ז"ל דבפורים הדר קבלוהו מאהבה, דבעת מתן תורה כפה הקב"ה את ההר כגיגית על ראשי בני", וכפה אותם לקבל את התורה, אבל בימי אחשוורוש הדר קבלוהו כלל ישראל את התורה"ק באהבה ובשמחה, וגדול כוחה של אהבה שמקרבת את הרחוקים ואפילו מי שמרגיש בנפשו שעדיין הוא מרוחק מאת אביו שבשמים, הרי אלו הימים מסוגלים ביותר לקרב את נפשו להשי"ת לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו.

כמאמר הרה"ק מרוזשין זי"ע הנ"ל אשר באלו הימים 'יכול כל אחד לראות את עצמו עם הקב"ה', לראות מצבו ומעמדו היכן הוא עומד בעבודת ה' והאיך לקרב לעבודתו ית"ש, וזהו 'לראות את עצמו' פי' מעמד עצמו 'עם הקב"ה' בשייכות עם אביו שבשמים, וביותר כאשר עבודתו בימים האלו למחות זכר של עמלק הרשע ימ"ש, אשר ידוע ששמו בגמ' מ"ר על כן עבודתו הוא ללחום נגדו ולעזוב את המרות והעצבות ולחזק ביתר במדת השמחה אשר על ידי זוכין לכל המדריגות גבוהות, כאשר אמר מרן האר"י הק' זי"ע אשר כל מדריגותיו הק' השיג בכח שמחה של מצוה.

וכמו שדיבר בקדשו מרן רביה"ק זי"ע בדברות קודש פ' תרומה, וזל"ק: 'בחודש

והרביע"י יהיה קודש, הפעם נודה את ה' בעמדינו בשערי הגליון הרביעי, אשר מופיע בס"ד ברוב פאר והדר להגל שב"ק פ' שקלים, מלא וגדוש במאמרים יקרים וליקוטי קודש על עניני ד' פרשיות ויו"ט פורים הבא לקראתנו לשלום, וכאשר עיניכם יראו הוספנו מדור 'אור פניך' ליקוטי קודש בעניני ד' פרשיות, וגם הוספנו מדור 'ששון ויק"ד' ליקוטי קודש בעניני יו"ט פורים הבא עלינו לטובה, וכמעשהו עד כה כן תקותינו להלאה, להגיש לפניכם גליון יק"ר מלא תוכן מעידית תורת רבותיה"ק זי"ע, ויה"ר שיתקדש שם שמים על ידינו, ונזכה להגדיל תורה ולהאדירה בתפארה.

אור פניך עלינו אדון נשא - המילים האלו הומים מקרב לב האדם בבקשה חמה מעומקא דליבא בעינים נשיאות לאבינו שבשמים, 'אבי, האיר לי אור פניך שאזכה לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, ואכן אלו שבתות של הד' פרשיות מסוגלים ביותר לכל זה, כמאמרו הנורא הידוע מהרה"ק רבי ר' פנחס'ל קאריצ'ער זי"ע בלשונו הק' "איך וואלט שוין געהרן עס זאל קומען די ד' פרשיות איך זאל זיך זעהן מיטן אויבערשטן", וביותר אמר הרה"ק מרן הריזשונער זי"ע בשם צדיקים את אשר

דברים נלהבים, באש קודש נדברים, כיתד בליבנו
נקבעים, אשר זכינו לשמוע באהבים, מפ"ק של
רבינו שליט"א נאמרים

מפוזן מחלל הדברן

דברות קודש אצל מעמד לחיים ביום חמשה עשר בשבט הענל"ט אחר תפלת שחרית ואמירת תהלים בבית מדרשו הפרטי של רבינו הקדוש זי"ע

אביסל א שטאלצקייט, האב איך מיר
מקבל געווען תשובה צו טוהן, מיטן
זאגן פאר דרייסיג טעג יתגדל ויתקדש
מיט א פתח.

פון דא זעהן מיר טייערע בחורים,
די גרויסע ענוה וואס רבינו הקדוש
האט געהאט זיך אראפצולאזן פאר
א צווייטן, זאל דער אייבערשטער
טאקע העלפן, ענק זענען מקיים די
'במה', ענק האלטן זיך בענוה איינער
דעם צווייטן, זאל טאקע מקיום ווערן
די 'פירותיך מתוקים' עס זאל ענק
אלעס זיס זיין, די תורה זאל ענק זיין
מתוקים כדבש, עס איז דאך דא ביי
ענק די 'אמת המים עוברת תחתך',
ענק גייען מיטן תורה, וועט זיכער זיין
'פירותיך מתוקים', די וואכעדיגע סדרה
ליינט מען דאך קבלת התורה, ביי די
הייליגע צדיקים ווען מען האט געליינט
עשרת הדברות האט מען ממש געזעהן
די פלאמען פון מתן תורה, אפי' מיר
פארשטייען דאס נישט גלייבן מיר
אבער באמונה וואס די צדיקים זאגן,
און מיט די אמונה וועלן מיר זיך
האלטן ביז משיח'ס טאג, זאל מען
טאקע זוכה זיין, ובא לציון גואל בב"א.

אז מ'איז גארנישט מאיז זיך מכניע
פאר אנדערע, דעמלטס 'אברכך' וועט
קומען ברכות.

דאס איז געווען די דרך פון רביה"ק,
אזוי ווי מ'קען זען פון די מעשה, איך
האב שוין אמאל פארציילט די מעשה,
ס'איז געווען אמאל נאך דאווענען
שחרית, איז א בחור צוגעגאנגען צום
רבי'ן און מעורר געווען אויף דעם וואס
די רבי האט געזאגט יתגדל ויתקדש
מיט א ציר"י, ווייל אין אנדערע
פלעצער זאגט מען יתגדל ויתקדש
מיט א פתח, רבינו הקדוש האט
גארנישט געזאגט פאר דעם בחור,
אבער ביי מנחה מעריב ווען רביה"ק
זי"ע איז צוגעגאנגען האט ער יא
געזאגט יתגדל ויתקדש מיט א פתח
אזוויי דער בחור וואס האט פריער
מעורר געווען, און פארשטייט זיך דער
בחור האט זיך געפרייט אז די רבי
האט אנגענומען זיין הערה, אבער די
אנדערע בחורים האבן זיך געווינדערט,
נאך מעריב האט האט די רבי געזאגט
ברוב ענוותנותו, אז ווען די בחור איז
געקומען מיר מעורר זיין פארוואס איך
זאג מיט א ציר"י, האב איך געפילט

מען האט יעצט געזינגען, 'אילן במה
אברכך פירותיך מתוקים צלך נאה
אמת המים עוברת תחתך', קען מען
מרמז זיין 'פירותיך מתוקים', ווען זענען
די פירות דהיינו די קינדער, זיס, 'אמת
המים' ווען א קוואל וואסער דהיינו
די תורה ווי עס שטייט אין מים אלא
תורה, 'עוברת תחתך' גייט מיט מיט
דיה, דעמלטס זענען די קינדער זיס.

ע"י מדת הענוה זוכה האדם לכל הברכות

מיר זענען דאך אלע קינדער
פון אייבערשטן, און ווען זענען מיר
זיס ווען אונז גיימיר מיט די תורה,
אונז טוען אלעס אויסגעהאלטן על
פי תורה, איך וויל מיר עקסטער
באדאנקען, איך האב געזעהן מ'האט
זייער שיין מכבד געוועהן די בחורים
פון די ניו יארקע ישיבות וואס זענען
געקומען אויף שבת, דאס איז מרמז
אין די גמרה 'במה אכרכך', 'במה' ווען
מ'גייט מיט די מדה פון 'מה', מ'האלט

דברות קודש אצל שלחן הטהור סעודת ר"ח אדר ב' שנת תשפ"ב לפ"ק בהיכל הישיבה - לרגל סיום ימי השובבים ת"ת

צו זאגן, 'משנכנס אדר מרבין בשמחה'
וועלכע שמחה מיינט דאס, דאס
מיינט פקודי ד' ישרים משמחי לב, די
גרעסטע שמחה איז אז מען לערנט

אונז זיך מיר דא צוזאמען ביים
סעודת ר"ח, אינאיינעם מיט די ישיבה
בחורים, בחורים וואס זענען לומדי
תורה יומם ולילה, רבינו הק' פלעגט

משנכנס אדר מרבין בשמחה - אין שמחה כשמחת התורה

די הייליגע תורה, פקודי ד' דאס טוט משמח לב זיין פאר די מענטש.

אינאמת'ן אז מען טראכט אריין ווי אונז שטיי מיר יעצט, עס איז טאקע ראש חודש אדר א זמן משנכנס אדר מרבין בשמחה, אבער די חודש איז געווען א זאך וואס איז אביסל שווער געווען, די חודש איז דאך משה רבינו נפטר געווארן, אבער אויך שטייט אז אין די טאג וואס משה רבינו איז אוועק האבן די אידן געלערנט די ידיעות התורה, איז אין אמת'ן האבן די אידן געדארפט מאכן א שמחת תורה, עס איז זיי נתגלה געווארן אזויפיל ידיעות התורה, אבער אז משה רבינו איז נפטר געווארן האט מען זיך נישט געקענט פרייען, וועגן דעם האט דער אייבערשטער צוגעפירט אז זיבן טעג נאך ז' אדר איז פורים, יו"ט פורים איז געווארן א שמחת התורה הדר קבלה מאהבה, זיי האבן נאכאמאל מקבל געווען די תורה, והדת נתנה בשושן הבירה, 'הדת' איז די תורה וואס איז געגעבן געווארן, דאס איז געווען די שמחה וואס מען האט געמאכט, אויף דעם וואס מען האט מקבל געווען נאכאמאל די תורה, מען

האט נאכאמאל א י ב ע ר געלערנט, דאס איז געווען חודש אדר.

איז יעצט זעצט מען זיך צוזאם בחורים וואס זענען געזעצן און געלערנט שעות רצופות, בחורים וואס האלטן מיט די חזרה, מען חזר'ט איבער וואס מען האט געלערענט ביז יעצט, די אלע חדשים שוין באלד אריבער

א האלבע יאר, מען זעצט זיך צוזאמען, איז עס א געוואלדיגע שמחה דאס הייסט א שמחת התורה, דאס הייסט א משתה ושמחה, דאס הייסט א ר"ח סעודה, א נייע אנפאנג, אור חדש א נייע ליכטיגקייט קומט אריין, איבערהויפט אזא חודש ווי עס קומט אזא הייליגע טאג פורים, בחורים האבן זיך צוגעשטעלט ביז אהער מען האט געלערענט פלייסיג.

צריכין להמשיך הקבלות גם מחוץ לכותלי הישיבה

די וואכדיגע סדרה שטייט דאך 'ויהי נועם ד' אלוקינן עלינו ומעשה ידינו כוננהו' ידען עלינו ומעשה ידינו כוננהו' שטעלן זיך די ספרים, וואס איז די דאפלטע לשון 'ויהי נועם ד' אלוקינן עלינו ומעשה ידינו כוננהו' וואס איז דאס נאכאמאל 'ומעשה ידינו כוננהו', נאר וואס דען, ווען משה רבינו האט אויפגעשטעלט די משכן האבן מענטשן געמיינט אז וואס דארף מען צוקומען צום אייבערשטן, וואס דארף

מען צוקומען צו ערליכקייט, מען וועט גיין אין משכן אריין און דארט וועט מען דינען דעם אייבערשטן, האט משה רבינו געזאגט 'ומעשה ידינו כוננהו', ענקערע מעשים דארט זאלט עטץ אויך האלטן דעם אייבערשטן ווייטע, א בחור מיינט אז די משכן מיינט מען די משכן וואס מען האט אויפגעשטעלט די ישיבה, נאר דארט דארף זיין די דרכים, די ערליכקייט, אבער ניין, די דרכים דארף זיין אפילו ווען עטס גייט ארויס, 'ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו'.

זאל דער אייבערשטער העלפן אז אינעם זכות התורה וואס עטס לייגטס אראפ א גאנצע זמן, איך הער געוואלדיגע גריסן פון ענק, איך האב זייער הנאה, און רבינו הקדוש פון אויבן האט אויך זייער הנאה פון דעם, זאל דער אייבערשטער העלפן ער זאל ענק טאקע בענטשן, עס זאל נישט זיין נאר די משכן דא, נאר ומעשה ידינו כוננהו, ענקערע הענט זאלן אויך זיין געבענטשט, דאס הייסט אז וואס עטס טוטס זאל אויך זיין מיט א ברכה, ביז מיר וועלן טאקע זוכה זיין צום ביאת גואל צדק, בב"א.

חברות

אנא עבדא

שע"י ישיבת נדולה אור החיים ד'טאהש
שוכנים השניין לתימן

לעבוד את בוראנו ית'ש בכל עת ובכל זמן

כס"ד

פרשת בשלח - מדת התפארת

ולפי מדרגתנו לריך להיות כוונת מסירת נפש שנקבל עלינו בקריאת שמע שעל המטב שציוס כבא ממסור נפשינו על לימוד הסורכ ועל עבודת שמו יתברך ואחר ק"ש כזכ ויכל לישן מיד בשכבו על מטתו כי מוחו יכיה פנוי מכל מיני מרדות של שעות ויתדבק צו יתברך וימסור אליו נשמתו כמו שאומרים בידו אפקיד רוחי צנת אישן ואעפירכ ועס רוחי גוייתי כ' לי ולא אירא.

(עבודת עבדוה)

חברות

אנא עבדא

שע"י ישיבת נדולה אור החיים ד'טאהש
שוכנים השניין לתימן

לעבוד את בוראנו ית'ש בכל עת ובכל זמן

כס"ד

פרשת בשלח - מדת התפארת

וכגון כאשר עזבו של אדם מושכו להיות נטור צלילה ואינו רואה להשתעבד לשכב ולקום בזמן קצוב היקר מזמין לפניו כמה מלות להיות ערוד צהם צלילה והוא מדמה צדעתו שקיים מלות רבות וצחמת אין זכ אלא עזב רע שאינו רואה לקבל עליו עול תורכ לשכב ולקום בזמן.

(עבודת עבדוה)

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם.

ואלה המשפטים, אם בא על אדם איזה צער חס ושלום ואינו יודע על מה, כי יודע בעצמו שלא חטא כל כך, תשים לפניהם יתלה היסורים בשביל שחטא בגלגול הראשון.

איאתא בזוהר הקדוש (ח"ב צד.) פתח רבי שמעון ואמר ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם, תרגום ואילין דינן חידודין דגלגלתא ודינן דנשמתין דאתדנו כל חד וחד לקבל עונש אהא, עכ"ל.

יש לפרש כוונת הזוהר הקדוש כך, דהנה יזדמן שני אנשים באים לידי לפני הבית דין, וכאשר ישמעון הבית דין הטענות של הבעלי דינים יפסקו הדין תורה זה זכאי וזה חייב, כי אין לדיין אלא מה שענינו ראות (פנהדין:1), ואותו שחייב אותו יודע בעצמו שהוא זכאי בבירור גמור ובחנם חייבו אותו הבית דין לפי ראות עיניו, ולמה יזדמן כך לבית דין שיפסקו דין תורה להיפוך, הלא אלקים נצב בעדת קל בקרב אלקים יפוט, אלא האמת הוא שלא יצא מבית דין משפט מעוקם חס ושלום, אך לפי שבגלגול הראשון היה חייב לזה ולא החזיר לו, לפיכך סיבב ה' יתברך עכשיו שיוציא מידו הגזילה אשר גזל אותו בגלגול הראשון, לכן חייב הבית דין אותו בדין תורה להחזיר לו עתה.

וזה מאמר הזוהר הקדוש, ואילין אינון חידודין דגלגולא, רצה לומר ואלה המשפטים אשר הבית דין יחייבו למי שהוא זכאי בבירור הוא צריך להיות כן מחמת שבגלגול העבר היה חייב לזה ובא לתקן בגלגול זה מה שקלקל בגלגול העבר, ודינן דנשמתא דאתדנו כל חד וחד לקבל עונש הא', רצה לומר כדי שתקבל נשמתו עונשו אשר חטא בגלגול ראשון לפיכך חייבו אותו הבית דין, וזהו

אשר תשים לפניהם שתשים המשפט לפי הגלגולים הראשונים.

(דברי יחזקאל)

כי תקנה עבד עברי, שש שנים יעבד וגו', אם בעל אשה הוא וגו' ועבדו לעולם.

הנה י"ל על דרך רמז כמבואר בכל הספרים הקדושים, וביותר בספר הזוהר הקדוש, שכל הפרשה הוא נדרשת על עבודת ד' יתברך, והיינו שש שנים יעבדו, והוא כל ימי השבוע צריך האדם לעבודת השם, דהיינו שיהיה בדרך העבודה, וביום השביעי דהיינו כיון שבא שבת שהוא בבחינת מתנה טובה יש לי בבית גנזי, דהיינו הקדושה נחתת מלמעלה, רק שצריך כלי לקבל, אבל אין צריך לעבודה כמו בימי החול, וכן בשנה השביעית הוא ג"כ שבת לד' ויש בו קדושה.

אם בגפו יבא בגפו יצא, דהיינו אם אין אדם מתקן רק עצמו ולא אחרים, אז בגפו יצא דהיינו שאין לו זכות הרבים. ואם בעל אשה הוא דהיינו שמזכה ג"כ נשמות אחרות, ויצאה אשתו עמו דהיינו זכות הרבים תלוי בו, כמו שנאמר באברהם אבינו ע"ה ואת הנפש אשר עשו בחרן, ולכן נקרא אברהם שהיה אב לכל העולם. ואם אדוניו יתן לו אשה, דהיינו אם אנשים אחרים ילמדו ממנו להטיב, אבל הוא אינו עושה בזה שום מעשה. וזה אם אדוניו יתן לו אשה וגו' האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו, מפני שהוא לא טרח כלל בזה. ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי, דהיינו שירצה לזכות את הרבים גם כן, אז והגישו אדוניו אל האלקים, דהיינו אז מנסה אותו השי"ת בכמה נסיונות, כמו שהיה אצל אברהם אבינו שאמר לו השי"ת לך מארצך כדי לתקן הרבים,

ושם ויהי רעב בארץ כדי לנסותו אם ירהר אחר מדותיו יתברך.

וזה והגישו אל הדלת או אל המזוזה, דהיינו שכמה פעמים צריך לקבל על עצמו כמה בזיונות. וגם ורצע אדוניו את אזנו במרצע, דהיינו שצריך לסבול ג"כ יסורים בשביל חבירו, על דרך והוא מחולל מפשעינו, כי כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו. ודוק.

(אך פרי תבואה)

וכי יזיד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות.

בדרך אפשר נראה לי לומר בזה, על פי הידוע דבזמן שבית המקדש היה קיים, אם חטא אדם לה', היה מביא קרבנו ומתכפר בו, ואם חטא במחשבה, היה מביא קרבן עולה לה' ונסלח לו. ועכשיו שבעוונותינו הרבים חרב בית המקדש ובטל התמיד, אמרו חכמינו ז"ל ששולחנו של אדם מכפר, והשולחן הוא במקום המזבח. ואימתי הוא במקום המזבח לכפר עליו, בזמן שאוכל בקדושה ובטהרה ובמחשבות קדושות, שרוצה לאכול כדי שיהא בכוחו לעבוד את ה' בזה האכילה, ואם ככה יעשה שכל כוונתו בדברים הגשמיים יהיה גם כן לשם ה' ברוך הוא וברוך שמו, אז בטוח הוא באלה שיהא משוטט תמיד במחשבות קדושות, וינצל מכל מחשבות זרות, כי הוא אינו מפסיק מדביקות הבורא יתברך שמו ויתעלה אפילו רגע כמימרא.

ובזה אמרתי לפרש הקרא בתהלים, תערוך לפני שולחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי. והיינו 'תערוך לפני שולחן', אם יהא שולחני ערוך ואוכל בקדושה ובטהרה, 'נגד צוררי', שאז הוא השולחן נגד היצר הרע, אז 'דשנת בשמן ראשי', יהיו לו מחשבות קדושות, כי שמן מרומוז

על המחשבה, כי אם אוכל בקדושה ובטהרה יהיו לו מחשבות קדושות.

היוצא לנו מזה, דהעיקר הוא שיעבוד האדם בלתי לה' לבדו גם בעניני גשמיות, ואז יהיה לו חרב פיפיות בידו נגד היצר הרע שמביאו לידי מחשבות זרות. וזה שאמר הכתוב 'וכי יזיד איש על רעהו להרגו בערמה', שהיצר הרע ירצה להרוג את האדם ממדריגתו ולהביאו לידי מחשבות זרות, 'מעם מזבחי תקחנו למות', עצה טובה קא משמע לן בזה תורה הקדושה שתוכל לו בזה, אם תאכל בקדושה ובטהרה, ואז יהא שולחנך במקום המזבח, ותעמוד נגדו ולא יוכל להרע לך. כנ"ל ודו"ק מאוד כי נכון הוא.

(באר מנחם)

ולא יהיה אסון ענוש ענוש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפלילים.

וקשה מה נשתנה כאן שהתורה אמרה ונתן בפלילים פי' על פי הדיינים, והלא כל הלכות טוען ונטען הן ע"פ הדיינים ואפילו הכי לא כתבה התורה בכל מקום שלם ישלם בפלילים.

ונראה דהנה כשאמר הכתוב ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש ויפטור מלשלם, דקם ל" בדרכה מיניה אמרינן בב"מ (דף נג.) דפטור דוקא בב"ד של מטה אבל בדיני שמים חייב לשלם. וזה שהדגיש הכתוב דהא דאמרינן דדוקא אם לא יהיה אסון ענוש יענוש בממון זהו בפלילים בב"ד של מטה, אבל בדיני שמים אפי' אם יהי' האסון חייב לשלם.

עוד יש לומר, דהנה קיי"ל בישראל אינו נענוש כשהרג עובר שבמיעי אמו אבל בזוה"ק איתא דבידי שמים עונשו קשה מאוד. ולזה אמר הכתוב דהא דענוש יענוש בכסף כאשר ישית עליו בעל האשה זהו בפלילים בב"ד של מטה אבל כלפי שמיא עוד יש עליו דין קשה וצריך להרבות בתשובה.

(פנים יפות)

**וכי יפתח איש בור
או כי כירה איש בר
ולא יכסנו וגו'.**

יש לדקדק למה בפעם הראשונה כתיב 'בור' מלא ובפעם שניה כתיב 'בר' חסיר וי"ו.

ונראה דהנה מביא רש"י דברי חז"ל בכבא קמא להביא כורה אחר כורה שחייב, שאם חפר אחד ט' טפחים ובא שני והשלימו לעשרה השני חייב אף על פי שהוא לא חפר כל העשרה טפחים, וזה שאמר הכתוב כי יפתח איש בור שהפוח בור אינו חייב אלא אם היה הבור מלא ושלם בעשרה טפחים, אבל דבי כורה כתיב כי יכרה איש בר חסר דאף אם כרה בכור של תשעה טפחים וכרה הוא טפח אחד והשלימו לעשרה נמי חייב. ולכן כתיב בר חסר דכררייה חייב אף אם לא עשה הוא את כל הבור במילואו.

(עבודת ישראל)

ועבדתם את ה' אלקיכם וברך את לחמך וגו'.

להבין מה שפתח הכתוב בלשון רבים ועבדתם וגו' אלקיכם וגו', וסיים בלשון יחיד לחמך מימין וגו'. נראה על דרך אומרם ז"ל בפסוק די מחסורו אשר יחסר לו וגו' אפילו סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו וכו', וההיא דאתא לקמיה דרבא אמר ליה במה אתה סועד, אמר לו בתרנגולת פטומה ויין ישן וכו' עד אדהכי אתי אחתיה דרבה וכו' ואתיא ליה תרנגולת פטומה וכו'. הרי שהקב"ה חוץ ממה שהוא מכין מזון לכל בריותיו אשר ברא מזון בכלל הראוי לכולם אף מכין לכל אחד ואחד במקום שהוא שם כפי מאכלו הראוי לו והרגיל עמו מכבר שאינו יכול לאכול מאכלים אחרים כל כך. ולזה משבח הכתוב ואומר ואתה נתן להם את אכלם בעתו, כלומר שאתה נתן להם את אכלם מה שהם אוכלין מכבר אתה נתן לכל אחד ואחד זה דוקא במה שרגיל בו לא פחות מזה, ובעתו. ועל כן אמרו חז"ל בזה מלמד שלכל אחד ואחד נותן הקב"ה פרנסתו בעתו.

ולכאורה מה חידשו חז"ל בזה הלא גם בכתוב מבואר זה שנותן לכולם אכלם בעתו. ואמנם כי בכתוב נאמר בלשון רבים והוא מזון הכולל כולם יחד, והם אמרו שלכל אחד ואחד מזמין לו דייקא שלפי הראוי לכל אחד ואחד מה שטבעו סובל

לאכול הקב"ה מזמין לו לכל אחד ואחד פרנסתו ומזונו כפי טבעו ובעתו. והמה דייקו זאת ממה שאמרנו שאתה נתן להם את אכלם, מה שאכלם מכבר הוא, והוא השייך לטבע כל אחד ואחד.

ואולם כי זה שהאדם מובדל מחבירו בהנהגותיהם הוא על שני פנים, או שהוא יותר מעונג ומפונק מנעורו מחבירו כענין שנאמר הרכה כך והענוגה אשר לא נסתה כף רגלה וגו', וכאשר אמרו שם דלא איבעי ליה למפנק נפשות כולי האי. או שבא מצד החולי, כי גופו אינו בריא כבריאות הצריך אל הגוף ועל כן מוכרח לאכול מאכלים אחרים קלים וטובים ואינו יכול לילך ברגליו כי אם לרכוב על הסוס ועבד לפניו לשמשו.

ולזה אמר כאן וברך את לחמך וגו', לא רצה לומר בלשון רבים, כי לשון רבים הוא הכולל הכל, וזה דבר אחר שברך את לחמו לחם המיוחד לך לבד, כאשר מיוחד לכל אחד ואחד מישראל לפי טבעו ומזגו כן יברך אותו ועל כן לחמך דייקא ומימין דייקא, השייך לכל אחד ואחד, ובוה נכלל כל הצטרכות האדם אפילו סוס לרכוב עליו, כי הכל מכוונה על שם הלחם, כמאמר יעקב אבינו ע"ה ונתן לי לחם לאכול, כי הלחם הוא עיקר חיות האדם וכל הנצרך אל האדם הכל נכלל בו, ובהכל יברך אותך מה ששייך אליך.

ואכן אומר הכתוב כי אחרי אשר אני דובר אליך כל הדברים האלה מורא תעלה על נפשך שלא ימצא כך סובלי חלאים חס ושלום שיהיו משונים מחבריהם עד אשר תצטרך להכין לכל אחד לבד השייך לו. לזה אמר לא כן כי והסירותי מחלה מקרבך, שלא יהיה כך חולי כלל, רק עבור הנמצאים מעונגים ומפונקים ביותר או שיהיה כן בטבע הולדו, כי גם טבע אדם גופא מיום לידתו אינו שוה לכל אחד, וכמאמר חז"ל לפעמים באיטניס כמו שאיתא או להיפך נפש היפה תאכלם, או שיהיה זה לצד הרגלו מנעוריו בתפנוקי מלורה כי יהיה בו כל אלה שאחד יתעדן בעצמו מנעוריו בתפנוקי המלכות לזה אכין לכל אחד ואחד הראוי לו ולא יחסר דבר.

(באר מים חיים)

הלכות תערוכות סוגיא דסלק

סי' צ"ח סעיף ב'

עיי' המג"ש הרה"ג רבי יעקב
סג"ל קרויס שליט"א

(א) שיטת הטור ורשב"א

בטור סי' צ"ח ס"ב כתב דאם נתערב מין במינו ונשפך ואין יודעין אם היה ששים מותר כיון דמין במינו ליכא טעם א"כ הו"ל איסור דרבנן וספק דרבנן לקולא ואם נתערב מין באינו מינו ונשפך א"כ הו"ל ספק דאורייתא דטעם כעיקר מן התורה.

והביא הטור בשם הרשב"א דאם נתערב במינו ואינו מינו רואין את שאינו מינו כאילו אינו ומינו רבה עליו ומבטלו ואם יש רוב ממינו בטיל מן התורה ושוב הו"ל ספיקא דרבנן ולקולא.

(ב) מקור דברי הרשב"א

ומקור דברי הרשב"א הוא מגמ' דחולין ק: דלמ"ד מין במינו לא בטיל אמרינן דאם נפל למינו ואינו מינו אמרינן סלק מינו כאילו אינו ואינו מינו רבה עליו ומבטלו בס' ולמד הרשב"א מזה דה"ה כאן אמרינן סלק את שאינו מינו.

(ג) ביאור דברי הרשב"א

ולכאור' צ"ב האיך למד הרשב"א דילמא דוקא במינו אמרינן סלק ולא באינו מינו וצ"ל דהרשב"א למד מהגמ' יסוד בדין ביטול דהיכא דאמרינן דלא בטיל היינו דדבר זה אינו יכול לבטל זה אבל אינו מפריע הביטול מצד אחר כגון במין במינו דלא בטיל היינו שהמינו אינו יכול לבטל המינו אבל לא נעשה חתיכה דאיסורא שפירע הביטול דאינו

מינו ושפיר יכול האינו מינו לבטלו וה"ה כאן דהאינו מינו אינו יכול לבטל מפני שנותר בו טעם וטעם כעיקר דאורייתא אמרינן דמינו יבטל.

(ד) השגת רש"י על הרשב"א

ובט"ז שם סק"ה הביא בשם רש"י ביש"ש פכ"ה סי' מ"ו שחולק על הרשב"א דלא דמי לגמ' דחולין דשם גזירת הכתוב הוא דמין במינו לא בטיל וא"כ באינו מינו דליכא גזירת הכתוב בטיל שפיר אבל כאן לא שייך לומר דבטל במינו דהא סוף סוף נרגש טעם האיסור דאינו מינו והו"ל טעם כעיקר דאסור מן התורה.

(ה) תירוץ הטי"ז

ובט"ז תי' שם דשפיר דמי דאע"ג דאמרינן דמין במינו לא בטיל מ"מ בטיל באינו מינו מ"מ קשה דהלא יש משהו שנתבטל באינו מינו ואותו משהו אחר שנתבטל נופל למינו ואמאי לא אמרינן דלא בטיל במינו וליתסר עכ"פ מינו ועכ"ח לומר דכיון שנתבטל נעשית כולו היתר ואפי' נופל אח"כ למינו לא איכפת לן כיון שכבר נעשית היתר גמור וא"כ ה"ה הכא אע"ג שנותר אח"כ טעם באינו מינו כיון שנתבטל חד בתרי במינו נעשית היתר גמור ושוב לא איכפת לן שנותר טעם באינו מינו כיון שכבר נעשית היתר גמור [זהו תוכן כוונת הטי"ז עי' ב"ח ודו"ק].

(ו) תי' הטי"ז לפי הפמ"ג

וסמ"ג העתיק תי' הטי"ז דלא כדמשמע בלשונו וז"ל דאפי' אינו מינו מותר דהטעם הנרגש באינו מינו הוא מעורב מהיתר ואיסור ונתבטל ברוב במינו דהיתר עכ"ל וביאור דבריו

דאע"ג דלא אמרינן דנעשית כולו היתר מ"מ כשטועם האינו מינו ומרגיש טעם האיסור הלא אינו מרגיש טעם האיסור לחוד אלא טעם האיסור והיתר ביחד ורוב הטעם הוא ממין ההיתר וא"כ טעם האיסור בטל ברוב טעם ההיתר כגון שיש מרק של ירקות ובתוכו שתי חתיכות בשר של היתר וא' של איסור כשאוכל המרק ומרגיש טעם הבשר רוב טעם הבשר שמרגיש הוא טעם בשר היתר וכמו בחתיכות בטל מן התורה חד בתרי ה"ה טעם בטל חד בתרי.

(ז) נ"י בטעם הפמ"ג

ולכאור' נ"מ לדברי הפמ"ג דלדברי הטי"ז לכאור' יש דיון אי אמרינן חוזר וניעור דהש"ך בסק"ו הביא דהאו"ה לא ס"ל חוזר וניעור והש"ך חולק על או"ה וס"ל דאמרינן חוזר וניעור אם נרגש הטעם א"כ לדעת הש"ך לכאור' לא אתי שפיר דברי הטי"ז הגם שיש לחלק דדוקא שם שנרגש טעם האיסור בעצמו אמרינן חוזר וניעור משא"כ הכא אבל לדברי הפמ"ג ניחא טפי דאפי' אמרינן חוזר וניעור מותר דטעם האיסור בטל ברוב טעם היתר.

(ח) מקור לדברי הפמ"ג פמ"ג סי' קי"ט

ולכאור' צ"ע על הפמ"ג דהלא בדברי הטי"ז מבואר טעם אחר ואמאי מפרש פי' אחר בדברי הטי"ז ומצאתי בט"ז סי' ק"ט סק"ב שהקשה על רמ"א שם שכ' דמין במינו יבש ביבש בטל ברוב ומין באינו מינו יבש ביבש בטל בשישים והטעם דמן התורה בטל ברוב רק חז"ל גזרו שמא יבשל ויתן טעם והקשה הטי"ז שם דאמאי גזרינן שמא יבשל ויתן טעם הלא נעשה היתר גמור ומ"ש בס"י צ"ח ס"ב בנתערב מינו ואינו מינו דאמרינן מינו

רבה עליו ואין איסור במה שיצן האיסור טעם באינו מינו כיון שכבר נעשית היתר ומן התורה א"צ ס' ה"ג נימא הכי ות"י הט"ז דכאן בסי' צ"ח אע"פ שגם האיסור נ"ט ואינו מינו מ"מ אין הטעם נרגש בפני עצמו משא"כ בסי' ק"ט שטעם האיסור נרגש בפני עצמו ע"כ ונ"ל ביאור דברי הט"ז באופן זה דבקושיא למד כמו שפ"י כאן בד"ח דכיון שנתבטל נעשה היתר גמור ואפי' נרגש הטעם אח"כ לא איכפת לן ולא אמרינן חוזר וניעור דהרי היתירא הוא ובת"י ס"ל דדוקא כאן בסי' צ"ח דאין הטעם נרגש בפני עצמו ר"ל והטעם איסור בטל ברוב טעם היתר משא"כ בסי' ק"ט דליכא למימר הכי אמרינן כיון שנרגש הטעם חוזר וניעור וזהו ממש כדברי הסמ"ג ואפ"ל דהסמ"ג פ"י כן בדברי הט"ז כאן כיון שהט"ז בעצמו במסקנא בסי' ק"ט ס"ל כן פי' כן גם בט"ז כאן בסי' צ"ח.

ט) קושית הפמ"ג

ועי' פמ"ג שפ"ד סק"ח שהקשה לפי זה דמנ"ל שהחתיכה כשירה פלטה כ"כ כמו הנבילה ורצה הפמ"ג לומר דזה כוונת היש"ש דמחמיר הואיל דהוא ספיקא דאורייתא.

י) ת"י החזו"א

ובחזו"א כ' דאה"נ דצריכין לידע שהחתיכות הכשירות הן שמניות כמו האיסור.

יא) ת"י החזו"ד

ובחזו"ד (בסק"ד) ת"י ותולין דטעם הנפרש הוא מהרוב חתיכות שהן כשירות דכל דפריש מרובה קא פריש כמו בג' תרנגולות וא' טריפה ומצא ג' ביצים אף דיש לספק דילמא כל הג' ביצים הטריפה הטילה תולין שהן מהרוב ה"נ דכוותיה דמה לי טעם הנפרש או ביצה הנפרש.

יב) ביאור פהר"ם שיק על רש"ל וש"ך

ולכאו' זה קשה דעת רש"ל וש"ך

דהא טעם האיסור בטל ברוב טעם היתר ועי' מהר"ם שיק סי' קי"ד שכתב דטעם רש"ל וש"ך כיון דמ"מ אנו מרגישים בו טעם האיסור שאינו דומה טעם הבא מב' זיתים לטעם הבא מג' זיתים אסור דטעם כעיקר פי' שמרגיש טעם האיסור בתוך ההיתר וה"נ מרגיש טעם האיסור עי' שו"ת ודו"ק.

***

בדיני מילתא דעבידי לטעמא

סימן צ"ח טע"ף ח"י

הב"י יוסף שפיטצער

כתב הרמ"א דדברים דעבידא לטעמא אמ אסורים מחמת עצמם אינן בטלים בשישים.

כתב הש"ך דלמעלה מס' במילתא דעבידא לטעמא דלא בטל, אינו אלא מדרבנן, ולא כר"ן דסבירא ליה דהוא מדאורייתא, וטעמא דהש"ך דהוא רק מדרבנן ביאר החוות דעת, דאף שמרגישים מעט טעם אינו אלא טעם קלוש, וטעם קלוש כזה לא אסרה תורה.

ובאבן העזר ביאר טעם אחר, משום דדין טעם כעיקר ילפינן מגעולי נכרים, ושם לא היה טעם ביותר משישים, ואם כן, אין לנו מקור מדאורייתא לדין זה ביותר משישים.

אמנם דעת הר"ן דלא בטל מדאורייתא, כתב ביד יהודה דאפילו אי נימא דהוא מדרבנן, היינו דווקא כשאין טעם האיסור נרגש אלא מורגש רק טעם משונה לשבח, אבל אם מרגישים טעם האיסור עצמו אסור לכו"ע מדאורייתא.

והנה ישנן כמה נפקא מינות אם דין זה הוא מדאורייתא או מדרבנן:

א) פשוט דכספק אם נפל מילתא דעבידא לטעמא, וספק אם הוא אסור - אם הוא דאורייתא הוי ספיקא דאורייתא לחומרא, ואם הוא דרבנן הוי ספיקא

דרבנן לקולא.

ב) כתב הש"ך (ס"ק כ"ט) דבמילתא דעבידא לטעמא ביותר משישים סמכינן אגוי מסיח לפי תומו. והנה לפי הרע"ק"א בתחילת הסימן על הרמ"א, דלא סמכינן אמסיח לפי תומו - היינו דווקא בדאורייתא, אבל במילי דרבנן סמכינן. ולפי זה, לר"ן דמדאורייתא לא בטל - גם כאן לא נסמוך אגוי מסיח לפי תומו. אולם הפרמ"ג כתב שם, דהא דלא סמכינן אגוי מסיח לפי תומו היינו משום דחיישינן לשיטת רש"י דפחות משישים לא מהני טעימה; אם כן, כאן דאיכא שישים - סמכינן אף להר"ן. אך יש לדון בזה, דיש לומר דלרש"י סמכינן ביותר משישים רק בדרבנן ולא בדאורייתא.

ג) כתב הש"ך בשם אר"ה, דמלח ותבלין שנפלו לדבר ששווה בשמא ולא בטעמא - אינם בטלים, כיון דחלוקים בטעמם הוי אינו מינו. אבל אם נפלו לדבר ששווה בטעמא - בטלים בשישים. וביאר הפרמ"ג דאף להרמ"א לעיל (ס"ב), שכתב דדבר ששווה בטעמא ולא בשמא הוי אינו מינו ותלוי בשמא, מכל מקום מודה כאן. אולם הרע"ק"א מביא חולקים הסוברים דאף כשווה בטעמא יש לאסור אפילו ביותר משישים במילתא דעבידא לטעמא, כדין מין במינו דגזרינן אטו אינו מינו. וכתב הפרמ"ג דהדבר תלוי אם מילתא דעבידא לטעמא ביותר משישים הוא מדאורייתא או מדרבנן: דאם הוא דאורייתא - גזרינן מינו אטו אינו מינו, ואם הוא דרבנן - לא גזרינן.

ד) לפי מה שכתב הט"ז כאן (ס"ק י"א) וז"ל צ"ע לענין שומן של איסור שנפל למאכל, אמאי יהיה בטל בשישים הא לטעמא עביד, וממשיך, דבשלמא שומן בשר לתוך מאכל חלב בטל בשישים, כיון שאין האיסור מצד עצמו אלא מצד התערובת, וכשיש שישים - אין כאן תערובת. אבל בשומן של איסור מצד עצמו - אמאי מהני שישים בהיתר. והקשה הפרי מגדים: מה ניחא ליה בבשר וחלב דבטל, הרי השומן נרגש אף ביותר משישים. ותירץ דסברת הט"ז היא דלטעם מדרבנן לא בטיל, וכמו שכתב הש"ך; ולכן בבשר וחלב, שכל

אחד היתר מצד עצמו, לא גזרו. ותירון זה שייך רק אם נימא דמילתא דעבידא לטעמא לא בטל אלא מדרבנן. ומשום כך, בעבודת הגרשוני חולק על הט"ז וסובר דאף בשר בחלב אסור כשאר איסורים.

ולסיכום ישנן ד' נפק"מ.

(א) א' בספק אם נפל.

(ב) ב' אי מהני מסיח לפי תומו במילתא דעבידא לטעמא.

(ג) ג' אי מילתא דעבידא לטעמא נפל לדבר ששוה בטעמא ולא בשמא.

(ד) ד' אם שומן בשר בחלב בטל בשישים.

ולמעשה במקום שיש צד להקל יש להתיר בכמה מן הנפק"מ.

(א) א' בספק יש להקל במקום הפסד,

(ב) ב' לענין מסיח לפי תומו מסתבר להקל, כיון שהמחבר בסעיף א' מיקל,

(ג) ג' בשווה בטעמא, יש ג"כ מקום להקל כיון דלא שכיחא לא גזרינן,

(ד) ד' בבשר עוף יש להקל, דהוי ודאי רק דרבנן.

ונוגע הדבר גם לענין בישול בשבת: אם נתן מלח או שאר תבלין לקדירה שעל האש בשבת, אם מילתא דעבידא לטעמא אינו בטל מדאורייתא - היא אסור לאכול המאכל; ואם הוא רק מדרבנן - יש מקום להתיר.

***

בדין סכין בן יומו שחתכו בו בצלים

סימן צ"ו סעיף א'

הבי שמשון גוטמאן

אל פעלת כבוד פורינו
הרה"ג רבי יונה פישער
שליט"א.

היום בפת שחרית נתנו שיריים מהטונ"א של מוצש"ק, ובתוכו הי' פונח בצלים שחתכוהו בסכין של בשר, ואינו ידוע אם היה בן יומו או לא, ובית התבשיל כתב מודעה שיזהרו שלא יאכלוהו בחלב.

והשאלה הוא:

(א) אם צריך לעשות קינוח והדחה אחר שאכל הטונ"א לפני שאוכל חלב.

(ב) אם מי שאכל חלב מותר לאכול הטונ"א בתוך החצי שעה, ואת"ל דמותר אם צריך לעשות קינוח והדחה.

(ג) אם בעת שאוכל הטונ"א מונח על השלחן חלב, האם צריכין לעשות היכר, וכן להיפוך מי שאוכל חלב ומונח על השלחן הטונ"א אם צריך לעשות היכר.

(ד) מה שנתנו הטונ"א להבחורים וכתבו מודעה שלא לאכול עם חלב, האם יפה עשו או לא.

תשובה:

לכ' תלמידי החשוב והיקר כפר שמשון גוטמאן ז"ל

בענין השאלה הנ"ל שאכלו טונא שהיה בתוכו חתיכות בצלים שנחתך בסכין ב"י של בשר.

(א) אם מותר לאכול אחריו חלב.

ידוע הרעק"א ובית מאיר סי' פ"ט על ש"ך ס"ק י"ט, דאם בישל דבר חריף בקדירת בשר אע"פ דאין אומרים נ"ט בר נ"ט בדבר חריף אפי' בדיעבד, מ"מ אין צריכין להמתין אחריו ו' שעות, ומותר לאכול חלב תיכף, והבדי שלחן שם מסתפק אם עכ"פ צריך לעשות קינוח והדחה, מ"מ מסתימת הפוסקים משמע דא"צ דהוא רק טעם ולא בשר ממש, דהרי הם פירשו מש"כ הרמ"א ס"ג דאם אין בשר בתבשיל רק נתבשל בקדירת בשר מותר לאכול אחריו גבינה מיד, והתם בודאי א"צ קינוח והדחה כמ"ש באליה רבה באור"ח קע"ג ס"ק ד', א"כ ה"ה לדידה דמיירי בדבר חריף ג"כ א"צ

דהר"ל לפרשו, וכש"כ בניד"ד דהבצלים עצמו היה מעט ומעורב בהטונ"א.

(ב) אבל לאכול הטונ"א עם חלב ממש בודאי אסור, ואף בדיעבד אם ליכא ס' כנגד הבצל או הסכין הרי"ז אסור.

והשאלה אם צריך היכר על השלחן שלא יבוא לאכול עם חלב, בפשטות צריכין היכר כמו דאסור לאכול חלב על שלחן שמונח בשר עוף שדרבנן גזרו בה שלא יבוא לאכול יחד, כ"ש כאן באינו בדיל כלל דהרי יכול לאכול תיכף זאח"ז, וכן מצאתי בספר שו"ת מעדני מלכים, מ"מ אם היה הסכין אב"י מסתבר להקל, דידוע שיטת הבית מאיר בסי' צ"ו סעיף ג' דאינו אוסר בדיעבד כשחתכו בסכין אב"י בצל, ואע"פ דרוב אחרונים חלקו עליו וכמש"כ הפמ"ג שם דאין לזוז מפסק השו"ע ורמ"א, מ"מ מסתבר דלא גזרינן העלאה אטו אכילה כשיש שיטה דמותר בדיעבד.

(ג) ולענין אם כבר אכל חלב מתחילה אם מותר לאכול אח"כ הטונ"א, ידוע דברי הפמ"ג באור"ח ה' שבועות סי' תצ"ד א"א ס"ק ו' שיש להחמיר שלא לאכול צנון שנחתך בסכין חולבת בתוך ו' שעות של בשר, וי"ל דהפמ"ג אינו חולק עם הרעק"א והבית מאיר הנ"ל, רק הפמ"ג מיירי שנחתך בסכין שאינו מקונח, או אפי' הוא נקי, רק הבית מאיר והרעק"א מיירי כשאוכל הדבר חריף א"צ להמתין שש שעות דאינו מושך טעם, אבל אם כבר אכל בשר בהדיא דצריך להמתין ו' שעות שוב אסור לאכול דבר חריף שנחתך בסכין חולבת, ולמעשה היד יהודה ומובא בדרכ"ת ס"ק מ"ב, מיקל אם היה אב"י לאכול אפי' אחר אכילת בשר, וכעין זה בדע"ת סעיף ג', אבל בכך יומא מחמיר.

ולפי"ז ה"ה בנידן דידן שאכל חלב, ורוצה לאכול הבצלים שנחתך בסכין בשר ג"כ יש להחמיר לכתחילה שלא לאכול, אע"פ דאכילת בשר לאחר חלב קיל טפי דמדינא מותר אפי' לאכול בסעודה אחד, מ"מ נ"ל להחמיר

דרשה מאת הרה"ג ר' חיים סג"ל קרויס שליט"א, ר"מ בישיבה

מוצאי שב"ק וארא - אחר שבת המרומם 'חבורתא קדישתא'

פון די קבלה האלב, און האלב זאלטו זיך פארנעמען, ווייל אסאך מאל איז די קבלה נישט רעליסטיש, אז א בחור וויל זיך פארנעמען צו אויפשטיין גאר פרי פארטאגס, יעדע בחור איז אנדערש, דארף ער וויסן וויפיל ער גייט באמת קענען באווייזען, יעדע זאך וואס א מענטש וויל זיך מקבל זיין זאל ער טראכטן גרויס אבער נאכדעם מאך עס אביסל קלענער, אבער פארשטייט זיך, זעה אז עס זאל זיין ביסודו אדורך און אדורך, און עס אנהאלטן שטארק.

איך האב אמאל געזען איינער שרייבט אז ער האט געטראפן אין שפיטאל א גרופע גאר מאדערענע מענטשן, עכט אמעריקאנע פארגרעבטע מענטשן, יענער האט געכאפט א שמועס מיט זיי און ער איז עפעס אריין געפארן מיט זיי אין די נושא פון טעכנעלאגיע, און ער האט גערעדט מיט זיי וועגן אויפגעבן סמארטפאונס, - איך ווייס נישט וויאזוי דאס איז געגאנגען איך געדענק שוין נישט אבער דאס האט ער גערעדט מיט זיי - און איינער פון זיי האט עס געוואלט אננעמען האט ער אים געזאגט א ווארט, ס'האט מיר זייער געכאפט, ער האט אים געזאגט, גייסט עס אננעמען פאר א וואך, און נאך א וואך גייסטו קויפן א נייע, נאך צוויי וואכן גייסטו עס נאכאמאל אוועקווארפן און עס גייט אנהאלטן פאר נאך דריי וואכן און דו גייסט קויפן נאך איינס, און אזוי חוזר חלילה, און ביי די צענטע קען זיין אז דו האסט עס שוין אדורכגעבראכן אפשר.

עס איז א מוראדיגע ווארט, קבלות גייט אזוי, יעדע מאל ריקט מען זיך אביסל פאראויס, עס גייט אביסל פאראויס און מען פאלט צוריק, און נאכדעם הייבט מען זיך אויף שטערקער, און נאכדעם פאלט מען נאכאמאל צוריק, - מען זאגט נאך פון צדיקים אז ווען המשור בעי יג'

צום שלום וויל איך ארויסברענגן איין זאך, יעדער איינער וויל מיטנעמען א קבלה פונעם שבת, מען האט געהערט פארשידענע דרשות, פאר איינעם האט געכאפט די דרשה די ברען צו א שבת, פאר א צווייטן די ענין פון נישט קוקן אויף רעכט און נישט אויף לינקס, נישט זיין קלוגער פון די עלטערן און רבי'ס, - די ענין איז נוגע אלעמאל פאר א מענטש, א מענטש וויל אמאל דאווענען מיט א ברען, צו ער וויל זיך פארהערן אפאר בלאט גמרא, דארף ער טראכטן, איך קוק נישט רעכטס איך קוק נישט לינקס, איך טוה וואס איך דארף צו טון, - אדער פאר איינעם האט געכאפט די דרשה פון אהבת חברים, בין אדם לחבירו, ווי אזוי קום איך זיך אויס מיט א צווייטן, צו טוה איך וואס איך דארף צו טון, אדער די בחינה אז א מענטש זאל פילן איך קען מצליח זיין, אדער די די דרשה וואס ס'מיינט צו זיין א איד, צו האבן די ריכטיגע השגות וויאזוי זיך צו פירן ריכטיג, אדער די חלק פון נאכגיין מסורה, צו די חלק פון תקנות שובבי"ם, יעדער איינער ווייסט זיין פלאץ ווי ער וויל זיך אויפהייבן, ווי ער האט זיין שוואכקייט, ממילא דארף מען וויסן וויאזוי נעמט מען זיך מיט די שבת.

צום ערשט איז גוט צו וויסן, אמאל דארף מען נישט די קבלה, מ'דארף קודם די ברען, אז די קאפ און מוח האט זיך געטוישט, איז שוין גוט, ווייל ווען עס וועט קומען צו א זאך וועט ער אליינס וויסן וואס צו טוהן, דאס איז איין זאך.

נאכדעם, איך האב אמאל געזען פון ר' שלום שוואדראן ז"ל, אז ער איז אריין צו זיין רבי, און געזאגט, אז ס'איז געווען די הייליגע טעג און ער וויל זיך נעמען א קבלה, זאגט אים זיין רבי, טראכט פון א קבלה, און נאכדעם מאך

פרשת שקלים

פרשת שקלים בא למד שצריך להיות בהכנעה

דאס קומט אונז די תורה הק' דא דערמאנען, די קריאת פרשת שקלים קומען אונז לערנען, אז א איד דארף זיין צובראכן ביי זיך און שפירן אז ער איז נאך ווייט פון שלימות, דאס קומט אונז אויפועקן אויף די עבודה פון חודש אדר, אונז צו לערנען ווי אזוי צו מאכן אן הכנה אויף די ימי הפורים, וואס אין די טעג דארף יעדער יוד מכוניע זיין דעם כח פון המן מזרע עמלק, וואס עמלק איז בגימטריא ר"ם, זיין כח הקליפה איז צו הייבן דעם מענטש ער זאל זיין גרויס ביי זיך, ער זאל אלץ שפירן אז ער האט שוין געטון גענוג, און מ'דארף אים שוין מכבד זיין מיטו גרעסטן כבוד, עמלק לאזט נישט צו אז א איד זאל זיין נכנע און צובראכן ביי זיך, ער לאזט נישט דעם מענטש אנערקענען אז ס'פעלט אים נאך.

(אמרות קודש ויקהל)

פרשת מחצית השקל בא לעורר לעשות המצות בחיות

אויף דעם איז די צייט יעצט, אין די טעג, אויף דעם ליינט מען די פרשה פון מחצית השקל, דאס קומט אויפועקן, מ'זאל טון די מצות מיט א חיות, מיט דעם איז מען מקיים אין די טעג די מצוה פון מחיית עמלק, וואס מאכט קאלט דאס הארץ, דער עמלק לאזט נישט צו קיין ווארימקייט, דער חטא איז דא היינט אויך אזוי ווי דעמאלטס, דער מענטש איז מקיים די מצות ה', ס'פעלט אבער דאס ווארימקייט, דאס חיות, דאס אידישקייט גייט צו מיט א קאלטקייט, אן קיין פייער, ווען דער

מענטש איז עוסק אין זיינע זאכן, אין זיינע געשעפטן, איז ער גארנישט אזוי קאלט, דארט ברענען אין אים אלע אברים, טאמער האט מען צוגערירט זיין כבוד, אדער זיין געלט, ברענט עס אין אים, און אזוי ביי אלע זיינע אינטערעסן, צו לויפן רעדן פאליטיק, איז ער גארנישט קאלט, ס'קאכט אין אים, ער גייט העצן דא, העצן דארט, דאס איז ביי אים דער מטבע של אש, דארט נוצט ער עס נעבעך, און ווען ס'קומט צו א מצוה, איז ער זייער רואיג, קאלט, מ'זעהט קיין שום פייער נישט.

(שפתי קודש שקלים)

מצות מחצית השקל בא לרמז לעשות המצות בפנימיות

מצות מחצית השקל בא לרמז לאדם, שכאשר מקיים מצות ה' בחלק הגוף לבד, לא קיים אלא חצי דבר, וצריך להוסיף בה גם חצי השני, שהוא חלק הנפש, לקיימה ברצון הלב ובפנימיות, כי נפש פירושו רצון, כמו שפירש"י הק' על הכתוב אם יש את נפשכם, רצונכם. וזהו מצות נתינת 'מחצית השקל', כי ידוע דתיבת 'שקל' עולה כמנין 'נפש', וצריך ליתן לה' מחצית השקל, היינו אותה מחצית שעולה כמנין 'שקל', דהיינו חלק 'נפש' שלו, שיקיים כל המצות בפנימיות נפשו, לא באברי הגוף לבד.

(פתגמי קודש תשא)

צריכין עתה בשבת שקלים לעורר השתוקקות להקב"ה

איז יעצט די צייט זיך צו דערוועקן, מ'האב מיר געליינט פרשת שקלים,

און מ'האט געבענטשט חודש אדר, איז הקריאה מעורר הזמן, מ'זאל זיך דערוועקן פון שלאף, אזוי ווי ס'איז געווען בזמן הנס, איזן האבן זיך אויפגעוועקט, זיי האבן תשובה געטון, און זיי האבן זיך געשטארקט, מיט א אהבה גדולה צום אייבערשטן, זיי האבן מקבל געווען די תורה מתוך אהבה, הדור קבלוה מיט א געוואלדיגע השתוקקות, מיט א געוואלדיגע פייער, א געוואלדיגע ברען איז געווען דעמאלטס, אזוי יעדעס יאר אין די טעג, איז די צייט מ'זאל זיך אויפועקן, ברענגן דעם מטבע של אש, אויפועקן די השתוקקות צום אייבערשטן.

(שפתי קודש שקלים)

פירוש על אור פניך

איז יעצט די צייט אויפצו-וועקן די השתוקקות, ס'זאל זיין אהבה מקלקלת השורה, מ'זאל לויפן צום אייבערשטן מיט א געוואלדיגע אהבה, ס'זאל זיין אור פניך עלינו אדון נשא, דורך די מצות שקלים זאל מען זוכה זיין צו זעהן דעם אור פנים פונעם אייבערשטן, ושקל אשא בבית נכון ונשא, מ'איז מתפלל אז מ'זאל זוכה זיין צו ברענגן די שקלים בפועל, דער בית המקדש זאל שוין געבויעט ווערן במהרה, אבער ביז דערווייל ובצדק הגה ערך כי תשא, אין זכות פון ליינען די פרשה, דורכדעם וואס מ'ליינט עס מיט הארץ, און מ'איז עוסק דערין, מ'לערנט די מצוה פון שקלים, און מ'גיט פורים די מחצית השקל, א זכר צו דעם, זאלן מיר היינט אויך זוכה זיין צו טון די מצות מיט אן אש.

(שפתי קודש שקלים)

פורים

ימים האלו מסוגל להכניע התאות ועי"ז נוכל לקבל התורה והמצות

ממילא יעצט אין די טעג פון פורים
איז טאקע דער זמן וואס מ'דארף זיך
נעמען מיט א פעסטקייט צו ארבעטן
אויף זיך, מכניע צו זיין די תאות און
די זוהמת הגוף, און דורכדעם וועט זיין
קימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם,
מ'וועט צוקומען צו שפירן דעם אור ה',
מ'וועט קענען שפירן די זיסקייט און די
ליכטיגקייט פון די תורה ותפלה, ס'וועט
זיין יערב לו ידידותיך מנופת צוף וכל
טעם.

(אמרות קודש פקודי)

קליפת עמלק

צריכין לכיין בשעת שמרקידין תמחה למחות את העמלק מלבו

דאס זאל מען ארויסנעמען פון דעם
משתה היין און פונעם גאנצן פורים,
מ'קומט זיך צוזאמען מ'בעט מ'רייסט
אין, זאל מען זיך צוזאמען מקבל זיין
זיך צו פארבעסערן, מער נישט מצער
זיין דעם אייבערשטן, מ'טאנצט דאך
'תמחה את זכר עמלק', דארף מען
אינזינגען האבן אויסצומעקן דעם עמלק
פון הארץ, וואס דער עמלק מאכט
קאלט דעם מענטש פון יעדן דבר
שבקדושה, ער לאזט נישט צו אז די
הארץ זאל נתפעל ווערן, ער מאכט
קאלט די פנימיות אז מ'זאל חלילה
נישט נתעורר ווערן, זאל מען גיין
קעגן דעם עמלק, און מקבל זיין אויף
זיך זיך צו פירן מער בפנימיות, דאס
לערנען און דאווענען זאל זיין מיט
הארץ, מ'זאל ליב האבן דעם טאטן
אין הימל און אים דינען מיט הכנעה
ומורא, ווי רש"י הק' ברענגט אויף די
משנה אין עומדין להתפלל אלא מתוך
כובד ראש, זאגט רש"י הק' הכנעה
ומורא. אז מ'וועט זיך אזוי פירן, מ'וועט
גיין מיט דעם, וועט עטף זען דעם
אמת, קינדערלעך, אז מ'וועל מיר אלע
געהאלפן ווערן, ס'וועט זיין ונהפוך הוא

אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם,
אלע שוועריגקייטן וועלן נתהפך ווערן
מיגון לשמחה, יעדער ממש וועט זיכער
געהאלפן ווערן, עטף וועטס זען, ס'וועט
זיין ונס יגון ואנחה, חיים חן וחסד
ורחמים עלינו ועל כל ישראל.

(אמרות קודש פורים)

מצות מחיית עמלק להוציא את עמלק שאינו מסכים שהאדם יהיה מודה על האמת

דאס איז די מצוה פון תמחה את
זכר עמלק, מ'זאל ארויסווארפן דעם
חלק עמלק וואס ליגט אינעם מענטש,
זכור את אשר עשה לך עמלק, ביי דיר
אין הארץ איז ער, ער פארשטעלט
די אויגן, דער מענטש זאל נישט
אנערקענען זיין חסרון, ער לאזט
נישט זיין קיין מודה על האמת, דאס
איז די מצוה פון תמחה, דער מענטש
זאל גוט נאכזוכן און נאכפארשן וואס
ער דארף פארעכטן, מ'דארף טון אזוי
ווי דעמאלטס בימי המן, אידן האבן
אנערקענט זייער נידריגע מצב, זיי
האבן מודה געווען און געשריגן צום
אייבערשטן, געפאסט און תשובה
געטון, שק ואפר יצע להבים, זיי זענען
נישט געווען צופרידן ווי ביז יעצט, דאס
האט געברענגט די ישועה, דורכדעם
איז המן געפאלן, ס'איז געווען נפול
תפול לפניו. אזוי אין יעדן דור, ווערט
נתעורר אין די טעג דער כח, ס'זאל זיין
נפול תפול לפניו אזוי ווי דעמאלטס,
דער כח העמלק שבלב זאל בטל ווערן,
אז מ'האט דעמאלטס געהאט דעם כח
האט מען יעצט אויך, ווי אזוי, דורכדעם
וואס דער מענטש אנערקענט זיין
מצב, און ס'טוט אים וויי, ער שרייט
צום אייבערשטן, קען ער ממשיך זיין
א ישועה אזוי ווי דעמאלטס, דער
אייבערשטער איז מתרצה ומתפייס
לדור עני, צו א דור וואס האלט זיך
בבחינת עני, אז מ'פארשטייט אז מ'איז
אן עני, און מ'שרייט אז מ'זויל זיך
פארבעסערן, דורכדעם איז מען מוחה
דעם כחו של המן, דעם כחו של עמלק
פון זיך, און אזוי ווי דעמאלטס האבן
מרדכי ואסתר מעורר געווען אידישע

הערצעה, אזוי יעדעס יאר אין די טעג,
זענען מרדכי ואסתר מעורר אונזערע
הערצעה, ודובר שלום לכל זרעו, אין
יעדן דור בימים ההם בזמן הזה.

(שפתי קודש ימי הפורים)

קריאת המגילה

בשעת קריאת המגילה פותח היכל המיוחד והנשמות יכולות ליכנס

מיר גרייטן זיך דאך יעצט צו די
מצוה פון קריאת המגילה, עס איז
ידוע די מעשה וואס די אמרי יוסף פון
ספינקא ז"ע האט דערציילט, אז א
נשמה פון אויבן איז געקומען צו אים
און דערציילט, אז יעדעס יאר בשעת
מ'ליינט די מגילה דא אונטן, עפענט זיך
אויבן אן היכל, און טויזענטער נשמות
גייען דארט אריין, זעהט מען, אז די
נשמות דארט גייען אלץ ווייטער, אריין
אין נאך היכלות, אין איין היכל גייען
זיי אריין בשעת מ'ליינט די מגילה,
אזוי זענען דא טויזענטער היכלות
של מעלה, וואס מ'גיט אלץ למעלה
למעלה.

(שפתי קודש תצוה - זכור)

על ידי קריאת המגילה אנו מגלים כוחות הפנימיים

וזהו ענין מצות קריאת המגילה
בפורים, כי מגילת אסתר פירושו גילוי
ההסתה, שעל ידי קריאת המגילה, אנו
גורמים לגלות הכחות הפנימיים, להאיר
הפנימיות אל תוך החיצוניות, היפך
מכחו של עמלק, ועל ידי קיום מצוה
בו אנו פועלים למחות כוחו של המן
ועמלק מן העולם ולקרב על ידי זה
הגאולה השלימה במהרה.

(פתגמי קודש זכור)

פורים

יכול להיות בשמחה רק בירת שמים

דאס וויל איך זאגן פארן טייערן

עולם, דער עולם איז זייער צובראכן, מ'ברויך האבן אסאך ישועות ורפואות, זאלט עטץ הערן טייערע קינדערלעך וואס מ'שמועסט דא, אז מ'ויל קען מען ממשיך זיין אסאך ישועות און ברכות, כחות און אורות, מ'דארף אבער מאכן כלים דערצו, אלע ספרים הקדושים רעדן פון דעם אסאך אז אפילו מ'קען ממשיך זיין אסאך ישועות, אויב מ'איז אבער נישט ווערט האט דאס נישט קיין קיום, די חיצונים נעמען דאס צו ח"ו, ממילא די גאנצע סיבה פארוואס מ'ווערט נישט געהאלפן איז, ווייל ס'פעלט יראת שמים, דאס איז דער גאנצער עיכוב, מ'נעמט נישט אין אכט וואס דער פעלער איז, מ'פארשטייט נישט וואס דער אייבערשטער וויל, די ישועה קען קומען נאר דורך יראת שמים, ס'דארף זיין אזוי ווי דעמאלטס, מ'זאל זיך צוריקאפן צום אייבערשטן, מ'זאל זיך דערשרעקן, די אותיות פון אד"ר זענען די זעלבע אותיות ווי רע"ה, ווייל אן אל"ף מיט אן עי"ן זענען זיך מתחלף, דאס איז מרמז אז אויב מ'ויל אין די טעג געהאלפן ווערן דארף מען ציטערן פון אייבערשטן, מ'דארף זיך נעמען צו יראת שמים, ווי דער פסוק זאגט ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה, דער אייבערשטער זאגט איך וויל ענק העלפן אבער נאר מיט יראת שמים, מ'דארף זיין פארקויפט פארן אייבערשטן.

דער זיידא [רבינו מהר"א] זי"ע האט דאך פורים גע'פועלט ישועות געוואלדיג, ער האט געזען ממש אלעס וואס ס'טוט זיך, געדענק איך פורים תש"ב, ס'איז שוין געווען די שווערע צייטן פון היטלער ימ"ש, דער מצב איז שוין געווען זייער ביטער, מ'האט געוויינט און פארפירט, האט ער פורים געזאגט וואס ער זעהט אין הימל אז ס'וועט נאך זיין אסאך פינסטערע טעג, וואס דער ארתו האיש וועט אלץ אפטון, ער האט געזאגט: ווען איך האב ווען נאך איינעם מיט מיר וואלט איך... דעם ארתו האיש... ער האט נישט אויסגעפירט, האט ער דעמאלטס צוזאם געוויינט אין לשעה, איך געדענק ווי היינט, ער איז געווען אזוי צובראכן, ס'האט אים אזוי וויי געטון די צרות ישראל אז ער האט שוין אפילו נישט געקענט רעדן און וויינען פאר גרויס צער, אינמיטן ווען ער איז געשטאנען ביים משתה היין אנגעטון מיטן קיטל פון יום הקדוש, איז ער צוגעגאנגען צום בלעמעה, ער האט שוין נישט געהאט קיין כח זיך צו האלטן, האט ער זיך אנגעכאפט שטארק אינעם בלעמעה, און געזאגט פארן עולם מיט געוואלדיגע בכיות: ס'שטייט ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה, קינדערלעך וואס פארלאנגט דער אייבערשטער פון אונז, כי אם ליראה, מ'זאל זיך דערשרעקן, אלע צרות קומען נאר צו דערשרעקן מ'זאל תשובה טון,

"האט עטץ ענק שוין דערשראקן" האט דער עולם געשריגן "יא", האט ער איבערגעפרעגט נאכאמאל "נו עטץ האט ענק שוין דערשראקן", אזוי האט ער איבערגעפרעגט אפאר מאל מיט בכיות, און דער עולם האט אלץ געשריגן "יא" האט ער געזאגט "רבש"ע וואס ווילסטו נאך האבן פון יודישע קינדער זיי האבן זיך שוין דערשראקן", און אזוי ווי ער האט דאס געזאגט האט ער אוועק גע'חלש'ט, מ'האט אים קוים דערמינטערט, אזוי איז געווען, איך געדענק עס ווי היינט.

זעט מען אז דער עיקר ווי אזוי מ'קען געהאלפן ווערן איז מיט יראת שמים, ווייל דער רבוש"ע איז דאך קל מלא רחמים, מלך רחום וחנון, זיין חסד איז בלי גבול ותכלית, ער האט באשאפן די וועלט נאר כדי להטיב לברואיו, ווי דער אר"י הק' זאגט דאס לשון כשעלה ברצונו הפשוט לברוא העולם כדי להטיב לברואיו, דאס איז געווען דער תכלית הבריאה, ער וויל אונז געבן נאר גוטס און גוטס, מ'מוז אבער מאכן כלים דערצו, מ'מוז זיך פארבעסערן די מעשים, זאל מען זען קינדערלעך טייערע זיך שטארק נאכצוקוקען, מ'זאל זען וואס דער פעלער איז, פארוואס יודישע קינדער לייזן אזויפיל צרות און מיטמאכענישן.

(אמרות קודש פורים)

המשורר מע' י' א מענטש פאלט דורך איין מאל און ער איז זיך מחזק, און נאכאמאל און ער איז זיך מחזק, און ביז ער באשליסט נאך טויזענט מאל, דאס איז עס, איך טוה עס מער נישט, דעמאלטס מיינט דער מענטש אז ביז יעצט האט די יצר הרע געווינען טויזענט מאל, זאגט מען נאך, אז פונקט פארקערט, נאר יעצט האט די יצר הרע געווינען, ווי לאנג דו ביסט אין קאמפ האט די יצר הרע נישט געווינען, מען קען האבן א לאנגע שמועס פארוואס עס איז אזוי, אבער אזוי שטייט פון צדיקים און אזוי גייט עס מיט קבלות.

א מענטש דארף וויסן 'איך' 'דא' 'יעצט', וואס דארף אין טון ווי קען איך אנקומען, ער נעמט זיך מיט א קבלה,

א גוטע קבלה, צו סוד מרע צו עשה טוב, און וואס עס זאל נאר זיין, און די בחור וועט עס מיטגעמען, האט מען אויפגעטון גאר אסאך.

דער אייבישטער זאל העלפן, איך זע עס האט גענומען אסאך לענגער ווי איך האב געמיינט אבער איך האף אז עס איז געווען א תועלת, יעדער איינער זאל קענען האבן א ריכטיגע התעלות פונעם שבת, שבת המרומם חבורתא קדישתא זיך צאמגענומען צו מחזק זיין די חבורות, דער אייבערשטער זאל העלפן אז אלע מגידי שיעורים און די מנהל מיט די גאנצע הנהלת הישיבה מיט אלע בחורים זאלן האבן די ריכטיגע תועלת, און אונז זאלן זוכה זיין צו גיין קעגן משיח צדקינו, ומלכנו בראשינו, אמן.

פיוט אור פניך

ואולי זה פי הפייט, אור פניך עלינו
אדון נשא ושקל אשא בבית נכון ונשא,
דידוע המבואר (בזה"ק ח"ב נ"א) דיעקב
אבינו ע"ה הוא בריח התיכון המבריח
מקצה אל הקצה, היינו מקצה הטוב עד
קצה האחרון ר"ל, שהוא ההיפוך מטוב
ר"ל, והיינו כנ"ל כי חלק יעקב לא יכלה
בבחי' אני ה' לא שניתי ואתם בני יעקב
לא כליתם, וחלקו נשאר תמיד בקרב
איש ישראל, אעפ"י שחטא ישראל הוא,
ויעקב בחי' תפארת הוא המכריע, היינו
שהוא מכריע הכף להכרעת הצדק לקו
השורה וכדברינו הנ"ל, וכשהשי"ת מאיר
עיני ישראל לראות זאת תמיה, ממילא
כשהוא טוב ברום המעלות יודע כי
ממך הכל ומיידך נתנו לך, והכל הוא
בכחו של הקב"ה ולא מכחינו, וכשח"ו
הוא מלוכלך בחטא והוא בשפל המצב
ר"ל יודע כי חלקו עוד לא נכלה,
החלק יעקב אשר בקרבו ושביבי אש
עדן בקרבו, ואם נפח בו יבערהו, ע"כ
הוא תמיד בקו השווה, וזה תתברך ה'
אלקינו בשמים ממעל היינו מי שהוא
במדריגה העליונה, ועל הארץ מתחת
מי שהוא בשפל המצב בתחתית הארץ,
שניהם יחד יתברכו שמך המרומום, ע"כ
האיש הנלבב הוא תמיד בקו השווה,
ולפיכך הוא תמיד בשמחה, וכמאמר
החכם צהלנו בפניו ואבלו בלבו, ואיתא
בזה"ק (ע"ה ח"ב נ"ט) "ימינך זורועך ואור
פניך כי רציתם המה האבות הקדושים,
ימינך זה אברהם איש חסד ימין
דקדושה, וזרועך זה יצחק, ואור פניך זה
יעקב, וזה פי הפייט אור פניך החלק
יעקב הנקרא אור פניך עלינו אדון נשא,
תופיע עלינו ותנשאהו למעלה שיהי'
תמיד גובר חלק הקדושה ויהי' תמיד
נגד עינינו זה החלק אשר בקרבינו, ועי"ז
אהי' תמיד בקו השווה בחי' מחצית
השקל, ובהתחזקות הזה נחזק בלבנו

כח האמונה והבטחון שנזכה לגאולת
עולם, ולהביא מחצית השקל הקודש
במהרה לבית נכון ונשא, ד' יגאלינו
במהרה אמן.

(שמח ישראל)

כי תשא את ראש בני ישראל

כי תשא את ראש בני ישראל
לפקודיהם ונתנו איש כפר נפשו לד',
ולבאר המקראי קודש שמתחיל בלשון
רבים ונתנו, ומסיים בלשון יחיד איש
כופר נפשו.

אולי כמו שכתוב בספרים הקדושים
לפקודיהם מלשון הכתיב (שמואל א' כ')
כי יפקד מקום מושבך, מלשון חסרון,
כשתרצה להרים ולתקן את עדת בני
ישראל מכל החסרונות והחטאים,
עצה עמוקה לזה ונתנו איש כפר נפשו,
מהרבים יהי' יחיד, שיהי' ביניהם אחדות
ומהכלל יהי' יחיד, וכמו שכתב בספר
עוללות אפרים על הכתוב חבור עצבים
אפרים הנח לו (הושע ד') אפילו על חטא
ע"ז כשמתחבר עם הכלל ישראל הנח
לו, ואם חלק לבם עתה יאשמו (הושע י')
העם שחלק לבם אז הם יאשמו נעשים
אשמים וחטאים, וזהו כפר נפשו שיהי'
כולם כנפש אחת וממילא לא יהי' בהם
נגף, כי הכלל ישראל עושים לו טובה
ומעלהו למעלה ראש, ובפרט על איש
אחד לא שייך מנין וממילא לא יהי'
בהם נגף, וזהו הרמז ממחצית השקל
כמבואר באלשיך (פרשת תשא) ובספרים
הקדושים שידע שכל אחד ואחד
מישראל אינו שלם בלתי אם יתחבר
את עצמו עם חבירו ושניהם יחד המה
כלי שלימה, וזהו הכלל גדול בתורה
כאמרם ז"ל (שבת ל"ג) ואהבת לרעך
כמוך זה כלל גדול בתורה, שע"י אהבת
ואחדות ריעים זכו לקבלת התורה

ולידעה במציאות השם, וכמו שכתבו
המקובלים על הכתוב (דברים י') שמע
ישראל ד' אלקינו ד' אחד שמע מלשון
הכתוב (ש"א ט"ז) וישמע שאול את העם,
שתאספו ותאחדו אתכם ועל ידי זה
תזכו לידע שד' אלקינו ד' אחד.

וזהו שאמר כ"ק אחי אדמו"ר הק'
באחד באדר משמיעין על השקלים
(שקלים ב') מלשון הכתוב וישמע שאול,
העיקר היא להיות באהבה ובאחדות
ובזה זכו גם כן לקבלת התורה ברצון,
ואם אמנם משה רבינו ע"ה לא אמר
להם כל זה רק כל העובר על הפקודים
יתן מחצית השקל עם כל זה בדברות
קדשו בלהבת אש הכניס כל זה בלבם,
ומשה רבינו ע"ה בענותותו לא ידע
מזה, וכמו שנאמר (שמות ל"ד) ומשה לא
ידע כי קרן עור פניו ואמר משאני מת
אין אני נזכר (מד"ת פרשת תשא ג') בשלמא
אם בחיי פעלתי כל זאת בלבות
ישראל, שכל האחדות ואהבת ישראל
הי' מצדי מצד עבודתך, ממילא הייתי
נחלק ונרשם לעד בלבות ישראל, אבל
עכשיו משאני מת אין אני נזכר, ומה גם
שהי' ירא על עיקר קיום התורה אם
לא יהי' ביניהם אהבה ואחוה חלילה
יהי' התורה בטילה ח"ו כהנ"ל, ואמר לו
הקב"ה חייך בכל שנה ושנה כשקוראין
לפני פרשת שקלים כאילו אתה עומד
וזוקף את ראשך, שהכל היא פעולתך
הטוב, וזאת יהי' נשאר לעד שיהי'
בעיני כאילו אתה עומד וזוקף בפעולתך
הטוב, וממילא יזכו לקיום התורה
והמצות, ובזה יהי' הרמת ראשם, כי אם
האדם פוגם ח"ו בהתורה והמצות היא
בבחינת כפיפת ראש וכמו שאמר עזרא
הסופר בושתי וגם נכלמתי אלקי להרים
פני אליך, ובזכות אחדות ישראל יזכו
להרמת ראש כמו שנאמר כי תשא את
ראש בני ישראל, ולקיום התורה ומצות.

(תפארת שמואל)

הכנה לפורים

בפורים כתיב לעשות אותם ימי משתה ושמחה, ולשון זה לא מצינו בשום מקום, אלא ושמחת או ושמחתם, אבל לעשות אותם ימי משתה ושמחה לא מצינו, ויש לפרש דאימים קאי, לעשות את הימים שהיו ימי משתה ושמחה, והיינו להכין את הלב לקבל את האורות הגדולים שמאירים בפורים ע"י המצות.

(שם משמואל)

בכל שנה ושנה קודם פורים, צריך להשתדל להתיש כח היצה"ר שהוא שורש עמלק, ושוב יקיים שמחת פורים בלב שלם ונפש חפצה, וה"ד להיות עושים וגו' ככתבם דהיינו כדאשכחן בכתוב דמתחלה כתוב מחיית עמלק ואח"כ שמחת פורים.

(ערוגת הבושם)

מוטל על כל אחד מישראל בהגיע יום הקדוש הזה, שהימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור ומשפחה ומדינה, לעשות לעצמו הכנה טובה ושלימה למחות זכר עמלק.

(מאיר עיני חכמים)

לימוד עניני פורים

הרה"ק בעל דברי חנה מקאלאשיץ אומר ששמע מפ"ק של הרה"ק משינאווא זצ"ל כי לימוד מסכת מגילה הוא סגולה ליראת שמים בכל השנה.

(דברי חנה)

ויעש המלך כדבר ממוכן, שהקב"ה מלך מלכי המלכים עושה ומשפיע כל טוב ברוחניות ובגשמיות, כדבר ממוכן,

כפי ההכנה אשר הכין ועשה האדם את עצמו כלי קיבול לקבלת הארות וההשפעות הקדושות השופעות בכל היום הקדוש הזה, ומעלין בקודש בימי י"א י"ב י"ג שהם בחינת שלשת ימי הגבלה.

(שם משמואל)

סגולת שבת זכור

במה שאנו קורין פרשת זכור גורמין אנחנו, דכשם שאנחנו זוכרים, כן יזכור השי"ת מה שטוב לנו שיזכור, היינו זכות אבות ושארנו בסני נעשה ונשמע, ע"ד ואנכי לא אשכחך זה מעשה סיני, ועוד אנחנו גורמין שהעבודות שלנו הוא נחת לפני הבורא ב"ה וב"ש כאילו עשינו לשמה, כי אנחנו אינם חייבים במה שעשינו שלא לשמה, ואי"ה כשיהי' הגאולה במהרה בימינו יהיה הכל לשם שמים.

(ליקוטי מהר"ל)

בפרשת זכור ופורים שהוא הזמן במחיית עמלק להיות, אל אחר אסתר ולא עבוד פירין (זוה"ק) אז הזמן לפעול בקדושה לזרע יעקב פירין בנים חיים וקיימים לעד, כי בפרשת זכור שקורין לעמלק תמחה וכו' מסתמא בקדושה נגדו ריבוי והוספה ושפע בני.

(דברי סופרים)

שבת פרשת זכור הוא זמן המסוגל לעקרונות שיפקדו בזרע חי' וקיימא, כי אצל רחל כתיב ויזכור אלקים את רחל, ובשרה כתיב וה' פקד את שרה לשון פקידה, ובפרשת זכור קורין לשון "זכירה" ומפטירין בלשון "פקידה" פקדתי את אשר עשה לך עמלק, ע"כ הוא זמן מסוגל לעקרונות.

(תורת אבות)

גדל קדושת היום תענית אסתר

י"ג זמן קהילה לכל הוא, והיינו שמתגלה אור הגדול י"ג מכילין דרחמי.

(עבודת ישראל)

י"ג זמן קהילה לכל היא, שתענית זה שייך דוקא בזמן הזה להקהיל ולתווך השלום, כמו שעשתה אסתר לך כנוס וגו', ועל ידי זה זכו לגאולה, כך נזכה במהרה בימינו לגאולה שלימה.

(כתונת פסים)

יום זה מסוגל מאד להזכיר זכות מרדכי ואסתר, וכל מי אשר צריך לבקש רחמים, על איזה דבר שצריך להתפלל עליו, ויקח פנאי לעצמו ביום זה של התענית אסתר, ולומר תחלה מזמור על אילת השחר שדרשו חז"ל על אסתר, ואחר כך יערוך תפלתו על בקשת צרכיו, ויזכיר זכותם שבזכותם יתער לו השי"ת ב"ה ויפתח שערי רחמים לתפלתו.

(יסוד יוסף)

מעלות וקדושת היום פורים

ליהודים היתה אורה, לומר שהיתה להם מאור הגנוז.

(מדרש אליהו)

ידוע אשר בפורים הוא הזמן המוכשר לזכות למחיית עמלק הוא הס"מ, כי אז בנקל יותר להתגבר עליו ולהכניע הס"מ.

(מאמר מרדכי)

בפורים יכולים לבוא לשמירת הברית, וע"י שמירת הברית יכולין לבוא לשמחה.

(חידושי הרי"ם)

כל הפושט יד נותנים לו, אפשר לומר עפ"י מה שפירשו הצדיקים, הצנועין מושכין את ידיהם, דהיינו שמשכו את הקדושה בידיהם, וזה אפשר לומר ג"כ שמי שפושט ידו לקבל את הקדושה, נותנים לו.

(עטרת יהושע)

ימי הפורים האלה הם המעמידים את רגליהם של ישראל שלא יתמוטטו ח"ו בגלות.

(שם משמואל)

ותכתוב אסתר וגו' את כל תוקף לקיים את אגרת הפורים הזאת השנית. פירוש תקף בגימטריא שער, ורצונו לומר שהודיע להם את גודל חשיבות של ימי הפורים שבימי הפורים אין שום שטן ופגע רע כמו ביום הכיפורים על ידי השעיר, ועל כן ראוי לקיים את ימי הפורים לדורות.

(מאור ושמש)

ומהארות פורים ושמחה, זוכין ישראל לחירות מן כל גזירות רעות, ולא ישלטו בהם שום צר ואויב.

(כתם אופיר)

החידושי הרי"ם ז"ל אמר בדם הצדיקים, ששני הזמנים, "חנוכה ופורים" מחזיקים את ישראל בגלות, לפי שהם מועדים בימי חול, ולכן יכול כל אדם להתקרב ולהטות עצמו.

(אמרי אמת)

בכל השנה א"א להשיג מדריגה בעבודת השי"ת אלא ע"י מעשים טובים, משא"כ בפורים אפשר להשיג בלי זה ע"י פנימית הקדושה שבתוך היהודים.

(תורת אמת)

כתב במגילה הקרובים והרחוקים לקיים עליהם וגו' אל יאמר אדם מישראל, מי אנכי שאזכה לקבל הארות

הימים האלו, על זה ציוה מרדכי גם על הרחוקים לקיים עליהם את ימי הפורים האלה, ועל ידי כן יזכו גם הם להתקרב אל הקדושה.

(שער יששכר)

"תשועתם היית לנצח" שהיה ישועה בזמן ההסתר, לחזק כל הדורות השפלים, "להודיע שכל קוץ לא יבשו" אפילו אותן שאינן ראוין, מכל מקום החוסים בהקב"ה לעולם לא יבשו.

(שפת אמת)

סגולת יום פורים

אינא אין מדקדקין במעות פורים אלא כל מי שפושט יד ליטול נותנין לו, והקב"ה מקיים מצות זקנים ונותן צדקה לכל דורשי ישועתו בכל ענינים.

(פרי צדיק)

ע"י המצות שופעות כל היום הארות גדולות, ולא דוקא בעת עשיית המצוות וקריאת המגילה, אלא שהמצוות פותחות שערי צדק, והשערים לא יסגרו עד הערב ועל כן אנו אומרים על הניסים כל היום.

(שם משמואל)

והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור, דכיון שנתהפך דבר זה לטובה, אז אדרבה בכל ימי הפורים נותן לנו השי"ת דברים טובים ועצות טובות וזהו נזכרים ונעשים.

(הישר והטוב)

הארת נס דפורים הוא הכנה עד ביאת המשיח, ובכל שנה מתעורר מפלת עמלק בימים האלה.

(שפת אמת)

בפורים יש כח להמשיך בנים, כי יש לנו ב' מצות מצות מגילה ומצות צדקה, וכן מגל"ה עם צדק"ה עולה זר"ע וז"ש ודובר שלום לכל זרעו היינו להמשיך זרע של קיימא.

(עטרת ישועה)

בפורים מתנוצץ האור של מרדכי,

להמשיך כל השפעות טובות בבני חיי ומזוני בבחינת ודובר שלום לכל זרעו.

(מגן אברהם)

ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר, פורים מסוגל לבני חיי ומזוני, דאינא בגמ' אורה זו תורה, דהיינו פרנסה כי אם אין קמח אין תורה ששון זו מילה, דהיינו בני ויקר אלו תפילין היינו חיי דאינא בגמ' כל המניח תפילין מאריך ימים.

(ליקוטי מהר"ל)

על כל משך ימי השנה ממשיכים ע"י ימי הפורים פרנסה ושפע תורה.

(עטרת ישועה)

נזכרים ונעשים

בכל שנה ושנה מתעורר בימי פורים כוחו של מרדכי, להופיע על בני ישראל מאור הגנוז לצדיקים מעולם החכמה, להעלות הניצוצות הקדושים אשר נתפזרו, כמ"ש ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר נהפוך אותיות קרי לאותיות ויקר.

(תפארת שלמה)

לקיים את ימי הפורים האלה כו' כאשר קיים עליהם מרדכי ואסתר. לכאורה מה זה הדברים האלה, אשר שלחו טעם בדבר, כאשר קיים עליהם מרדכי ואסתר, האם בכבודה ירצו סלה. אמנם הוא הענין הבטחה שיזכו לקיים את ימי הפורים, בכל שנה ושנה בהארה רבה הזאת, כאשר קיים עליהם מרדכי ואסתר בדורם, כן עתה תשפיע עלינו תשועת עולמים אמן.

(תפארת שלמה)

בימי הפורים מתעוררת בכל שנה הישועה שהיתה אז ממש, שהשי"ת מכניעם ומשברם לפנינו כמו שהיתה אז.

(מהר"י מבבלזא)

'מגלה' ר"ת ל'העביר ג'ילולים מ'ן ה'ארץ, כידוע שבכל שנה ושנה בזמן הזה, מתעורר הכל למעלה בשמים ממעל, כמו בימים ההם כן הוא בזמן

הזה, ומעשה מצות שלנו פועל מה שפועל להחליש ולהכרית עמלק.

(תורת משה)

תשועתם היית לנצח ותקותם בכל דור ודור, היינו התשועה היא ניצחית, ויש להם תקוה בכל דור ודור להכניע שונאי ישראל.

(דברי יחזקאל)

וימי הפורים לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם, היינו ימי פורים ממש, כמו שהיה אז שעזר לנו השי"ת, כמו"כ עתה השי"ת עוזר לנו בכל שנה ושנה, והנה כל המועדים עתה, מתעורר מעין מה שעזר לנו השי"ת מאז.

(מהר"ש מבעלזא)

הרה"ק מבארדיטשוב אמר, כי בנס פורים הראה הקב"ה שאפילו אחרי שהגזר דין נכתב ונחתם, מכל מקום ע"י תפילות ותחנונים ותשובה יכולים ישראל לפתוח כל השערים, ע"י תפילותיהם הם יכולים לבקוע כל השערים ואפי' מחיצה של ברזל אינה מפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים.

(בית אברהם)

כי ידוע כל המצות זמניות בבוא הזמן של המצוה, נתעורר הדבר שהיה בעת הראשון כשנצטוו וכו' ובפורים הוא עת וזמן מפלת עמלק, גם עתה בכל דור הוא עת מפלת רשעי אומות העולם.

(מאור עינים)

ימי הפורים לא נבטלים

ימי הפורים לא יהיו בטלים לעתיד לבוא, אף שיהיה מלאה הארץ דעה, ואור החכמה יהיה שבעתיים כאור שבעת הימים, עם כל זה ההארה של יום הזה אשר האיר מרדכי הצדיק, לא יהיה בטל.

(תפארת שלמה)

נראה כי נס דפורים היה הכנה לבית שני, כי היה צריך להיות כח ועוז לבני ישראל, ועל ידי הנס נגבה לבם ויכלו לחזור לבית המקדש, וכן אפשר שיהיה לעתיד נס כזה, קודם הגאולה, כמו שאמרו חז"ל מעמיד עליהם מלך כהמן וכו', שנס זה הכנה לגאולה.

(שפת אמת)

מהות היום טוב

בספר נחל קדומים להרב חיד"א ז"ל בפרשת בשלח בפסוק כי יד על כס י"ה, כתב בשם המדרש אליהו, כי בפורים נכללו כל המועדות וראש חודש וכו'.

(צמח צדיק)

בכל שנה ושנה בימי הפורים האלה, מתנוצץ אור החכמה, ומופיע על כל העולמות יותר מיום השבת.

(מאור ושמש)

והימים האלה נזכרים ונעשים, הימים האלו המה כמו ר"ה, וזהו הפי' נזכרים לפני מי שצריכים להיות נזכרים, לזכרון לפני ד' יתברך כמו ביום הזכרון, וגם כמו יום הכיפורים, כי כפורים הוא בכף הדמיון, פי' כמו פורים.

(עמק תפלה)

ימי הפורים הם כמו שבת, והם מתקנים כל הימים.

(שארית ישראל)

קדושת יום כיפור

והנה פורים איתא בספה"ק שמאיר קדושה כמו ביום הכיפורים, ומסוגל מאד לתשובה, והם אמרו שהוא במעלה יתירה עוד יותר מיום הכיפורים, כי ביום כפורים מי תלוי במי, הוי אומר קטן תלוי בגדול כמובן.

(באר מנחם)

כתבו הספ"ק שיום כיפורים היינו יום כיפורים, כי ביום הכיפורים רק

הכהן גדול השיג הקדושה, ובפורים יוכל כל איש מישראל להשיג הקדושה הזאת.

(דברי יחזקאל)

פורים איתקריאת על שם יום הכיפורים, ומי שצריך להיות נזכר לטובה בימים אלו, יכולים לפעול כבימי ראש השנה ויום הכיפורים.

(עמק תפילה)

מחילת עונות בפורים

חודש אדר הוא בחינת חודש אלול, שהוא מסוגל לתשובה, וימי הפורים הם בחינת יום הכיפורים, שיש בהם מחילת עונות לישראל.

(אור החכמה)

איתא כי פורים כמו יום הכיפורים, וביום הכיפורים, באין למעלה מן הטבע על ידי ביטול הגוף אכילה ושתייה וענייתם, על ידי זה באים לעלמא דחירות, ויש בו סליחות עוונות, כמו כן בפורים על ידי משתה ושמתה יכולין לבוא ג"כ לזה בעזר העליון שלא מצד מעשינו.

(שפת אמת)

הכנה לימי הפסח

מקובל בידינו קבלת הקדמונים, אשר לעתיד במהרה בימינו מלחמת עמלק ומחייתו יהיה בערב חג הפסח, הרי שלך לפניך, ההתחלה ביום הפורים והסיום והגמר בערב פסח.

(בני יששכר)

אומרים העולם בשם המגיד הקדוש מקאזניץ צוקללה"ה, כמו שהוא פורים כן הוא הליל שימורים.

(תורת אמת)

כפי התענוג החיות של כל אחד שמקבל בפורים, כך הוא בליל שימורים, וכפי שהוא בליל שימורים

איננו ראוי, אם אך מקבל על עצמו על להבא.

(שם משמואל)

כל הפושט יד נותנים לו למלאות משאלותיו בעניני רוחניות, ואפי' על עבירות שבכל השנה אינו מועיל תשובה בהם, מ"מ בפורים נותנים לו, היינו בבחינת מתנה, ומהני תשובה.

(עטרת יהושע)

השפעות קריאת המגילה

בכל שנה ושנה היכולת לפעול על ידי מקרא מגילה שיעשה לנו ניסים ונפלאות.

(מאור ושמש)

ע"י קריאת המגילה יורד ההשפעות בני חיי ומזוני לבני ישראל, ומפני כן המצוה לפשוט את המגילה כאגרת, כדי שיתפשט השפעות טובות לכל ישראל.

באופן שימושו של הפרזות אינו כיזומו של המוקפות, נמצא כשאלו שמחים ומשתכרים אלו עוסקים בתורה.

(חתם סופר)

חייב אדם לבשם עצמו בפורים, שיהיה בבחינת בשמים שנותנים ריח טוב להריח בהם, כן יהיה התלמיד חכם בפורים, להריח בריחו של תורה ועבודה, יען כי נעשה הנס בפורים על ידי מרדכי הצדיק שנקרא מר דרור שהוא בשמים.

(ארון העדות)

תשובה בפורים

קימו וקבלו, ואחז"ל קימו למעלה מה שקבלו למטה, ולמטה קבלו לתת מתנות לכל דורש מבלי לבדוק בציציותיו, כן קימו למעלה לכפר לכל, בין שראוי ובין אינו ראוי.

(באר המים)

נותנין מן השמים בפורים לכל מי שפושט יד לבוא להטהר, אף שעדיין

כך הוא ביום הכיפורים, כל אחד לפי מדריגתו בעבודת השם יתברך.

(בית אהרן)

במגילת אסתר בקריאתה ובמצותיה נתגלה אור גדול, וזה הכנה גדולה לפסח, לכך שואלין ודורשין בהלכות הפסח קודם לפסח שלשים יום, מחמת שהתחלת בהירות אור של פסח מתחיל מפורים, כי אסתר הוא א' סת"ר, היינו אלופו של עולם המוסתר ונעלם בכל דבר, נתגלה אורו הוֹך, והתנוצץ בעולם על ידי הנס של פורים.

(ליקוטי תורה)

לימוד התורה בפורים

הטעם שתיקנו קריאת המגילה פרזים ומוקפים ב' ימים שונים, שלא רצו מרדכי ואסתר, שיהיה יום אחד אשר כל ישראל אוכלין ושמחים, ומתבטלים מתורה ומצוות, ע"כ קבעוהו לפורים

בס"ד

סדר החזרה

פ' יתרו (קבלת התורה)	
יום ה'	מדרף קלד. מתני עד קלה: מתני'
פ' משפטים	
יום א'	מדרף קלה: מתני' – קלה: והא איפליעו ביה חרא זימנא
יום ב'	מדרף קלה: והא איפליעו – קלה: אמר רבה ב"ר הונא
יום ג'	מדרף קלה: אמר רבה – קלה: ת"ר שביב מרע שאמר
יום ד'	מדרף קלה: שב"מ שאמר – קלט. שלא ליה אבוה בר גביא
יום ה'	מדרף קלט. שלא ליה – עד הסוף פרק

כמה נקודות חשובות לחזרת התענית

א. בס"ד בכל יום יהא שיעור רף ליום – והזמן מספיק לחזור עליו היטב
 ב. בסוף הסדר יהא בכל יום כרונה שקלא וטריא אצל המגיד"ש
 ג. בכל יום יהא מוסף וחולץ לביחון גם על כל הדפים שבכר בתנו
 ד. נמצא דביים ה' יהא כרונה נדולה בעי"פ שקלא וטריא על כל החזרה

ובשם השם נעשה ונצליח

ב"ה שהגענו עד הלום לחזור ולשנן כל לימודי זמן הקיץ העעל"ט ובעז"ה נלך מחיל אל חיל לחזור על כל לימודי זמן החורף העעל"ט

ובעוד שלש שבועות יזכו לסיים כל הלכות בשר וחלב בעז"ה

♣ ♣ ♣

ומכאן הקריאה יוצאת לאלו שלא זכו עד עכשיו להצטרף בין חברי חבורתנו עכשיו הוא הזמן המוכשר להצטרף ולהתחיל מעכשיו בהתחדשות לימודי זמן החורף ובשם השם נעשה ונצליח

חצלחה רבה!!!

(תפארת שלמה)

מעלות קריאת המגילה

כיון דקבלת התורה בימי מרע"ה היה באונס והדר קבלוהו בימי אחשורוש, ע"כ אור קדוש בכלול במגילה הוא ממש יותר גדול ונכבד מתורתנו הקדושה בעצמה.

(דרשות חת"ס)

כי הגדלת על כל שמך אמרתך, רומז למה שאמרו ז"ל מבטלין תלמוד תורה ועבודה מפני קריאת המגילה, והנה מגילת אסתר נקראת בשם ספ"ר העולה ש"ם היינו שהגדלת ורוממת על כל הדברים, שמך אמרתך, אותו ספ"ר של אסתר העולה אמרתך, זאת הגדלת על הכל, כי הכל בטל נגד המגילה זו.

(אמרי נועם)

השפעות המצוה משלוח מנות

הרה"ק משינאווא אמר שהקב"ה מקיים כל המצות, איך הוא מקיים מצות משלוח מנות, אין זאת, אלא על ידי שהוא משפיע לעמו ישראל בימי הפורים האלה, מחילה סליחה וכפרה, בני חיי ומזוני, מטעם זה נכון מה שכתוב במגילה ומשלוח מנות איש לרעהו, ולא נכתב ולשלוח מנות, כי הפסוק מתכוון גם להקב"ה השולח מנות לזרע אהוביו, איש זה הקב"ה רעהו הם בני ישראל, המקבלים מאתו יתברך מתנות טובות ביום זה.

(פי צדיק)

משלוח מנות איש לרעהו, הקב"ה קורא ישראל אחיי וריעי, על כן צריכים לשלוח לו מנות, שהוא בוחן כליות ולב, שהוא מרגיש לב נשבר מקבל בסבר פנים יפות.

(שפתי צדיק)

סגולת המצוה מתנות לאביונים

ע"י מתנות לאביונים הבורא הכל משפיע ששון ושמחה ושפע בכל העולמות, והש"ת שמח כשמשפיע שפע רב בכל העולמות ובכל הנשמות, כי תמיד המשפיע יש לו יותר תענוג כשמשפיע מהמקבל, כמו שאמרו חז"ל יותר ממה שהעגל רוצה לינק פרה רוצה להניק.

(קדושת לוי)

קדושת סעודת פורים

איתא בגמרא קם רבה ושחטיה לר' זירא ובעי עליה רחמי ואחיי, וזה היה בשעת סעודת פורים, כי אז הוא עת רצון לתחיית המתים כמו שהיה בזמן הנס.

(אמרי נועם)

סעודה זו היא מעין דוגמת שעתיד הקב"ה לעשות לצדיקים לעתיד לבוא, לכן יתלהב לב ונפש האדם הירא שמים ולבקש מהשם יתברך ב"ה על גאולה העתידה במהרה בימינו ולקיים וגילו ברעדה ולא חס ושלוש בשמחה של הוללות.

(אור חדש)

השפעות משתה יין

מה שכתוב במשתה היין מה שאלתך וינתן לך וכו' דאז יוכל לפעול במה שמבקש ובפרט בימי הפורים.

(מעגלי צדיק)

שתית יין היא סוד ביטול קליפת עמלק, ורמז לזה עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, עם הכולל, גימטריא ובזה תבטלו לקליפה של עמלק.

(מאיר עיני חכמים)

והשתיה כדת אין אונס, אם השתיה הוא כדת של תורה, דהיינו לקיים מצות שמחה ומשתה, אזי אין אונס, ינצל שלא להכשל ח"ו באונס.

(גדולת מרדכי)

יום הפורים מעלתו גדולה ונשגבה

כמו יום הכיפורים, ועל ידי ששותה יין מכפר על עצמו כמו הפעולה שעושה הכהן גדול בבית המקדש בשני השעירים.

(אוהב ישראל)

השפעות השמחה בפורים

ביום זה פורים רצון ה' שנהיה שרויים בשמחה גדולה ונאכל ונשתה, וכאשר אנו מקיימים ועושים כרצונו יתברך, עושה גם הוא רצונו.

(דברי שמואל)

אמרו חז"ל משנכנס אדר מרבין בשמחה, כי נשפע לנו שפע רוחניות וגשמיות, בני חיי ומזוני אשר נרמזים בתיבת אדר, ודייקא על ידי שמחה דקדושה.

(עטרת ישועה)

אמרו חז"ל משנכנס אדר מרבין בשמחה, כי בשמחה הוא עולה מספר שנ"ה, ר"ל שהשמחה המתעוררת אז באדם ממשכת שמחה וחדוה לכל השנה.

(אוהב ישראל)

גדולת היום שושן פורים

ענין השמחה בשושן פורים הוא, כי אחרי שבני ישראל שבו בתשובה על חטאים ונתכפר להם, עשו את יום הפורים ליום משתה ושמחה, ובכח השמחה הגדולה הזו, זכו לראות ולהרגיש כי עדיין לא תיקנו החטא בשלימות לכן ביקשו גם את יום מחר להוסיף ולתקן את אשר פגמו, והתיקון ביום השני היה בענינים דקים וקלים יותר, לכן שמחו צדיקים בשושן פורים אף יותר מאשר בפורים עצמו.

(ישמח ישראל)

הסעודה ומשתה של מוקפין שהוא בט"ו, הוא גדולה כ"כ עד שלא היתה יכולה לכתוב במגילה הרי כי שושן פורים הוא גדול יותר מפורים

(מלבוש לשבת וי"ט)

הדבה למדתי מרבזתי

ליקוטי קודש מעידית תורת רבותיה"ק לבית טאהש
– זידיטשוב – קאמארנא ולמעב"ק זי"ע, על פרשת
השבוע ומועדי השנה

נלקט ע"י הב' אלימלך זכרי' סאקס

(עבר'ע משפטים)

חלה"ק מרביה"ק מהרי"א מקאמארנא

שורש מצוה זאת: כי 'תשא' את
'ראש' בני ישראל מספרו ב"פ 'שמע'
ישראל הוי"ה אל-הינו הוי"ה אחד, ק"ש
של שחרית וערבית שסודן התנשאות
והרמות ראש להעלות המוחין לזקוף
ראשן של ישראל במוחין חדשים
ומטעם זה קורין קודם הפסח קודם
התחדשות המוחין חדשים 'לפקדיהם'
סוד יחודם וזיווגם והתקשרות נפשם
של ישראל בקל עולם שני פעמים
ביום במסירות נפשם באמת לקל
אמת כטעם 'ונתנו איש כפר נפשו לה'
בפקוד אתם' סוד מסירת נפש באמת
לקל אמת וסוד אי"ש כפ"ר בסוד ש"כ
פ"ר י"א כלים נשברים ברורי הנשמות
מיין נוקבין ובסוד מספר תור"ה ובסוד
אדנ"י צבאו"ת הוי"ה אהי"ה ארבע
זהרין עיין זוהר שיר השירים ובסוד
י"ג פעם הוי"ה אהי"ה והמבין יבין רזין
טמירין "ומחמת גודל מסירת נפשם
אף שאנחנו חלילה רשעים מגודל
מסירות נפש אנו נחשבין צדיקים
גמורים קדושים זכים" ולא יהיה בהם
אבן נגף בפקד אתם.

זה יתנו כל העובר על הפקדים
'הראוני בחלום הלילה שהעוברין על
פקודי דמאריה יתנו עכ"פ מחצית
השקל שלא יכריע כף חובה חלילה
אלא יהיו בינונים'.

(אוצר החיים פר' כ"ת)

חלה"ק מרבי אליהו זצ"ל בן רבינו מהרי"א מזידיטשוב

ונתנו איש כופר נפשו לה' בפקוד
אותם הרה"ק בפליאת החכמה מרן

רי"א מזידיטשוב בעהמ"ח בדרך הסוד
לקוטי מהרי"א על המדרש רבה אחר
פטירתו שנטע חמשה ארזים בישראל,
והא' המיוחד משכמו ולמעלה גבוה
מכל ושמו אבינו אליהו נבג"מ, כשנתנו
אנשי שלומי אביו ז"ל עיניהם בו
והכתירוהו בכתר עטרה לראש צדיק
למלאות מקום אביו זלה"ה, ולאחז פני
כסא ולמרות רצונו נתקבל למלוכה והי'
בפ' כי תשא תחילת ישיבתו על כסאו
עמד בשאלה, למה אמרה תורה לשון
ונתנו במקום ויתנו שהוא לשון עתיה,
פתאום נתכרכמו פניו שנסתנה לגוונין
הרבה ואמה, אפשר לפרש הכתוב כך,
כי תשא את ראש בני ישראל, רצ"ל
למלאות את מקום ראש אחר שנעדה,
והיינו לפקודיהם לשון חסרון, וגם ונתנו
כפר את האיש הזה היינו אותי להיות
ממלא מקום אבי ז"ל אני מקבל עלי
עטרה זו בתנאי שאותן כופר נפשי
לה' בפקוד ח"ו נפשות ישראל, והריני
מקבל עלי להיות כפרתם ואתן אנכי
את נפשי כופר כפרתם ופדיון נפשם,
וכן הי' ויעל אליהו בסערה השמימה
בשנה זו עצמה.

(ילקוט מהרי"א)

חלה"ק מרביה"ק רבי ר' סענדורל מקאמארנא

פרשת שקלים שם מרמז לנו
הקריאה לבד, מה שרמז לנו בהיות
בית המקדש קיים על נתינת מחצית
שקל, אלא עוד מעיר את לבינו כאשר
אמרנו ברמז (בפ' כי תשא) דכי ירמוז על
כנסת ישראל ותשא הוא מלשון כי
תשה בריעך משאת מאומה את ראש
בני ישראל הוא הבורא עולם, אע"פ
שקורין לי' כל האומות אלהא דאלהיא
אין חותם שמו כי אם אלקי ישראל
לפקודיהם היינו שיפקוד אותה השי"ת

ידוע גודל השב"ק של פרשת
שקלים שצדיקים אמרו בד' פרשיות
'מ'זעט זיך זעהן מיטן אייבערשטן'
ונציג כאן כמה מאמרים מרבזיה"ק
נב"ג.

חלה"ק מרביה"ק זי"ע

ובפרט עתה בצאת השבת הזה,
שבת מברכים אדה, הזמן מסוגל
ביותר לעבודה זו, להתרגל לעסוק
בכל הענינים הארציים ביתר קדושה
וטהרה, כי זה היה עיקר כח הקליפה
של עמלק והמן הרשע, להפריד בחינת
שמים מבחינת ארץ, ולומר שאין
שכינתו יתברך שוכן בדברים תחתונים
וארציים ח"ו, ולכן שמו של עמלק
בגימטריא ר"ם, לרמז כי קליפת עמלק
אומרת, ר"ם על כל גוים ה', שהשי"ת
מרומם מענינים ארציים שהם נקראים
בחינת גוים, ורק על השמים בלבד
כבודו, ואין כבודו לשכון גם בענינים
ארציים, אבל אנו אומרים, מי כה'
אלוקינו המגביהי לשבת, ואף על פי
כן המשפילי לראות בשמים ובארץ,
שמשפיל כבודו לשכון אף בענינים
ארציים, ושמים וארץ אחד הם.

לכן עתה כאשר אנו נכנסים לחודש
נשגב זה, שעבודתינו בחודש הזה
להכניע כחו של עמלק והמן הרשע,
וכבר קראנו פרשת שקלים, שגם
השקלים באו להכניע כחו של המן,
כמו שאמר חז"ל גלוי וידוע לפני
מי שאמר והיה העולם שעתידי המן
לשקול שקלים על ישראל, לפיכך
הקדים שקליהם לשקליו, הרי שבכח
מצות השקלים מכניעים כח הטומאה
של המן הרשע, לכן עלינו להתעורר
עתה, לעבוד ביותר להשרות השכינה
אף בדברים תחתונים.

זי"ע

לכן על ידי שנעקור מלבנו כחו של עמלק הרשע בחודש הזה נזכה להיות מקום משכן להשראת שכינתו יתברך, ועל זה רומז השם אד"ר שהוא נוטריקון אני ד' רפאיך היינו שבחודש אדר יכול האדם לזכות לרפואה רוחנית לטהר נפשו מכל כחות הרע של עמלק הרשע במסירת נפש, וכמו שפירש המגיד מקאזניץ דחיבת לא תשכ"ח נוטריקון לא תש כח, היינו שלא תלחם עמו בחולשות הכח ובהתרשלות אלא בכל כחך ובמסירות נפש, ועל ידי זה נזכה לגאולה השלימה במהרה כמו שאמרו חז"ל אין השם שלם ואין הכסא שלם עד שימחה זרעו של עמלק, ולכן אנו נוהגין לשורר שני פסוקים אלו ביחד 'תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח לשנה הבאה בירושלים', כי כאשר ימחה זרעו של עמלק נזכה לגאולה השלימה במהרה, ובא לציון גואל במהרה בימינו אמן.

בני ישראל לראות ולפדות את הקב"ה מהגלות, וממילא יושעו ג"כ הם מהגלות המר הזה שזה תכליתה, כמאמר חכמז"ל עה"פ עמו אנכי בצרה שהשכינה ג"כ בגלותא.

וזה פירוש הפסוק כי תשא, כ"י ר"ת כינסת ישראל, דהיינו שכנסת ישראל שהוא השכינה הקדושה דורש ומבקש מאוד מבני ישראל, תשא את ראש השכינה כביכול הנקראת ראש, כמו שאיתא בספר הקדוש נועם אלימלך לפקדיהם הוא מלשון פקד לשון גאולה, דהיינו שצריך לפדותו, והאיך יעשה כן ע"י ונתנו איש כפר נפשו להו"ה, דהיינו שצריך למסור את נפשו רק להשם יתברך לפדותו, ועי"ז ג"כ יפדה אותנו בפקד אתם, ואז יהיה ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם שום צער וחסרון רק מתוך רחמים וחסדים בגאולה השלימה בב"א.

(מעשה שלום פ' כ"ח)

ונסיים בדברי רביה"ק

לכל טוב, ונתנו ירמוז שיתנו צדקה ויעוררו בזה גם מדות עליון שיתן השי"ת ג"כ לנו מאוצר מתנת חנם, וזה פעולה אחת לגאולתינו ולהוציא את הנשמות כאשר הגיע אלינו דבר ד' ע"י ישע"י עבדו ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה ירמוז על שני כוונת האלו, ציון במשפט תפדה ירמוז על גאולת גוייתנו ושביה ירמוז על אותן נשמות שנשבו בין עמקי הקליפות על ידי מצות צדקה יצאו משם ובאמת אין די בקריאה לבד כי אם בקיום המצוה כתקנה אשר תקנו לנו פרנסים הראשונים ליתן מעות חטים ושאר השגחות על עניים לשמח נפשם האומלל.

(וכון דברים)

וזל"ק מרבי שלום סאפריץ מקאמארנא בן רח"י מקאמארנא

כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו לה'

בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם.

א פ ש ר
לומר בזה
ה א ו פ ן
ד א י ת א
ב מ ס כ ת
מגילה, תניא
ר"ש בן
יוחאי אומר
בוא וראה
כמה חביבין
ישראל לפני
ה ק ב " ה
שבכל מקום
שגלו שכינה
עמהן וכו',
ו א י ת א
ג"כ ממרן
ה בע ש " ט
ה ק ד ו ש
ז י ע " א
ש צ ר י כ י מ

צדיק יסוד העולם, הרש מדרש הנעלם

תנה ידוע אשר כל ימי השבוע"ם המחמשים הוא מוס"ד ובני לתקן את אשר פגמנו במידת הבודד אשר על כן בשבוע האחרונה לסדר ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם אשר תכל והלך אדר החזונו נעבוד את בוראינו

במדת יסוד

אשר פירוש של יסוד ידוע מכל המפרשים הן אשר הוא מלשון התקשורת אשר על כן נתקן את עצמו ונשתמש בכח ההתקשורת להתקשר לצדיקי אמות תלמידי הבעש"ט הן זי"ע ע"י הלימוד בקביעות בספריהם ובדבריהם הן

ואלו הקבלות אשר נקבלו בס"ד

<p style="font-size: x-small;">למנוח הקשורותינו באהבה אלוך !</p>	<p style="font-size: x-small;">ובל זה הוא לא דקא לשבעו זו פרישת משפטים רק הוא בבחינת טעם דא כי טוב הו' מדישדך והאיך על כל השנה במספר הן שבעת חב בעת'ה יתעלה על היה מעלות וצות ושגבות בעבודת השי' תישאר זו רשימא הקדושה על כל ימי הדיים בס"ד</p>	<p style="font-size: x-small;">לקבוע כמח זמן ילמוד בזה הספר</p>	<p style="font-size: x-small;">לקבוע זמן קבוע ביום לא ירפא אף יום אחד ללמוד במפרי הסיודות</p>	<p style="font-size: x-small;">לקבוע ספר מיוחד אשר בה ילמוד בכל יום ויום חזק ולא יעבור</p>
--	---	---	---	--

מהנעשה והנשמע בין כותלי הישיבה

ביני עמודי דגירסא בהיכלי ישיבתינו הק'
ישיבה גדולה אור החיים - פק"ק קרית טאהש תע"א

שבת המרומם חבורתא קדישתא:

תלמידי הישיבה אינטערן רישומא דקדושא
פונעם געהויבענעם שבת התרוממות דעם
פארלאפענעם שב"ק פר' וארא העעל"ט

שטייענדיג בלויז געציילטע וואכן נאך דעם גייסטרייכן שבת המרומם, זענען די געמיטער נאך אלץ אין א העכערער גייסט, זייענדיג אונטערן טיפן רושם פון די העכערע מאמענטן אין וועלכע מען האט זיך געפינען דורכאויס די שעות של קורת רוח, מלא רוחניות והתעלות, ווען תלמידי ישיבתנו הק' האבן געפראוועט א לעכטיגע שבת בשבת אחים, און אינאיינעם זיך דערהויבן צו העכערע ספערן מיט א אש דקדושה.

דער שבת איז געווען ספעציעל געווידמעט צו דערהויבן און מחזק זיין די פיר חבורות וועלכע פארפיגן בין כותלי ישיבתנו הק', חבורת 'קנין שלם', חבורת 'חיינו', חבורת 'חוזר וניער', חבורת 'סוכת שלם', וואס זענען געאייגענט אויסנוצן די פרייע צייטן מיט חזרת הלימודים, און אזוי ארום קונה זיין די מקצועות בש"ס ושלחן ערוך מיט א געוואלדיגע קלארקייט.

דאווענען מנחה. נאך מנחה איז פארגעקומען א פייערדיגע דרשה דורכ'ן חשוב'ן מגי"ש הרה"ג ר' חיים סג"ל קרויס שליט"א, וואו ער האט אנגעווארעמט די בחורים איבער די וויכטיגקייט און חשיבות פון לערנען ברציפות בימי השוכבי"ם.

נאך די ווארעמע דיבורים האבן זיך די בחורים תיכף ומיד געזעצט לערנען פאר דריי שעה ברציפות, דער היכל הגדול האט געדונערט מיט א ברענעדיגע קול תורה, ווען יעדער איז געווען פארטון צו ענדיגן דעם סדר הלימוד אין ראמען פון 'קנין שלם'.

אלע בחורים החשובים ארויפגעשטיגן אויפן באס, זיך ארויסלאזנדיג אויפן ריזע אין ריכטונג פונעם ריזן קעמפ קאמפלעקס שע"י ישיבת תורת משה סניף ב', וואס איז ספעציעל רעזערווירט געווארן צו דינען אלס פאסיגע מקום צו פראווענען דעם דערהויבענעם שבת המרומם חבורתא קדישתא.

ויחנו במחנה

נאכ'ן אנקומען אינעם מחנה, און זיך מסדר זיין אינעם הערליכן גרויסן בנין מיט שיינע רחבות'דיגע שלאף צימערן, האט מען זיך געשטעלט

יום ה' וארא

די הכנות צום גרויסן שבת האבן זיך שוין אנגעהויבן אזוי פרי ווי דאנערשטאג אינדערפרי, ווען תיכף נאכן דאווענען שחרית 8:00 כרגיל, האט מען שוין אנגעגרייט אלע פעקלעך און באגאזשן פון די בחורים, גרייט צו ווערן אפגעליפערט צום ספעציעל אפגעדונגענעם לאקאל, וואו די בחורים וועלן פארוויילן אויף שבת.

אום 10:45 איז די טראק מיט אלע פעקלעך ארויסגעפארן, ווען בערך 15 מינוט דערנאך, ארום 11:00, זענען

נאכן פארענדיגן די שעות רציפות, איז פארגעקומען א גורל אויף א ספר תהלים אין וואס כ"ק מרן רבינו שליט"א האט אויסגעזאגט דעם ספר תהלים אום שלש עשרה מידות און יום הקדוש בהאי שעתא. דער געווינער פונעם גורל איז געווען הבה"ח יחזקאל אונגאר ניי"ו.

אום 6:30 איז פארגעקומען א גאר אינפארמאטיווע דרשה דורך הרה"ג ר' עקיבא יוסף ראבינאוויטש שליט"א, מרבני בית מדרשינו מאנטריאל, איבער די נושא וויאזוי א בחור דארף צוגיין צו די ענין פון געבן אינפארמאציע ביי שידוכים, געבנדיג קלארע אנווייזונגען פאר די בחורים וויאזוי מ'דארף זיך פירן לדעת את המעשה אשר יעשון.

די דרשה האט זיך פארצויגן פאר עטוואס מער ווי א שעה, און אום 7:40 האט זיך דער עולם געזעצט צו א ברייטע נארהאפטע נאכטמאל, וואס איז צוגעשטעלט געווארן אויף א רחבות'דיגע פארנעם.

8:30 האט זיך דער גאנצער ציבור געשטעלט דאווענען מעריב, און תיכף דערנאך האט זיך דער עולם אוועקגעזעצט אינאיינעם, און אפגעראכטן א שיינע פארברענג לכבוד ליל שישי און הכנה לשבת, ווען אין שפיץ האט אנגעפירט הרב יוסף מאיר הערשקאוויטש שליט"א, מנהל בית צירל, וועלכע האט אנגעפירט מיטן הערליכן פארברענג.

ערב שב"ק

אינדערפרי האט מען זיך געשטעלט דאווענען תפילת שחרית, און תיכף נאך שחרית האט זיך דער עולם אוועקגעזעצט מעביר סדרה זיין שנים מקרא ואחד תרגום, און דערנאך האט מען זיך געגרייט צום שב"ק יעדער איינער מיט זיינע לימודים און הכנות לשבת.

אום 4:10 נאכמיטאג, האט מען געהאט די זכיה צו הערן דברות קודש פונעם ריש מתיבתא קדישא מרן רבינו שליט"א, וואס האט דורך א לייוו-הוקאפ משמיע געווען ווארעמע דברי הכנה לשב"ק, און די געוואלדיגע קורת רוח נאכהערנדיג די גוטע גריסן איבער די נעכטיגע סדר הלימוד.

לקראת שבת לכו ונלכה

זמן הדלקת הנרות איז געווען 4:20. עטליכע מינוט נאכן זמן האבן זיך די בחורים אוועקגעזעצט צו די קביעות'דיגע סדר הלימוד.

הכנה לשב"ק, ווי יעדע וואך, זיך אנווארעמענדיג לקראת דעם שבת המרומם.

ארום 4:50 האט זיך דער עולם געשטעלט דאווענען א ווארעמע מנחה, ווען אלס בעל תפילה האט געדינט הבה"ח חיים נחום מערמעלשטיין ניי"ו וואס האט אריינגעברענגט דעם עולם אין א שבת'דיגע געפיל מיט זיין קאכעדיגע דאווענען.

נאך מנחה האט דער מנהל שליט"א

אויפגעטראטן מיט קורצע אבער גאר ווארעמע דיבורים אויפצוהייבן דעם עולם בקדושת שבת, און אריינברענגען אין דעם רוחניות'דיגן גייסט פון שבת קודש.

א פייערדיגע קבלת שבת האט אפגעהילכט אינעם היכל הביהמ"ד, ווען צום עמוד איז צוגעגאנגען הבה"ח ארי' סאנדעל ניי"ו, וואס האט אריינגעשלעפט דעם עולם אין א העכערע אטמאספערע, בשעת דער עולם דאווענט און זינגט מיט א קאך און א ברען.

נאך אזא פייערדיגע דערהויבענע דאווענען האבן זיך די בחורים אוועקגעזעצט צום סעודת ליל שב"ק, ווען אין שפיץ האבן באשיינט די חשוב'ע מנהלים און מרביצי תורה שליט"א.

סעודתא דחקל תפוחין קדישין

די סעודה האט זיך פארצויגן צו אריבער 5 שעה, פול מיט התרוממות ועונג רוחני בקדושת השבת, אנגעהויבן מיט א פייערליכע קידוש דורך אלע בחורים צוזאמען בצוותא חדא, כאיש אחד בלב אחד. און נאכגעפאלגט מיט די זמירות שירות ותשבחות דורך די מזמרים פונעם 'אזמר בשבחין' חבורה אין ישיבה.

נאכן עסן די פיש, האט אויפגעטרעטן דער חשוב'ער מגי"ש הרה"צ ר' זאב ראזענבוים שליט"א, חדב"ן, וואס האט שטארק ארומגערעדט איבער די וויכטיגקייט פון אהבת חברים און ארויסגעברענגט וואס דאס מיינט מידת גבורה. נאך די זופ האט ר' זאב ווייטער ממשיך געווען מיט די דרשה.

דערנאך האט מען געהאט די געלעגענהייט די הערן די גאר רייכע דרשה פון דער חשוב'ער מגי"ש הרה"ג ר' יצחק סג"ל נייהויזער

שליט"א, וואס האט געהאלטן געשפאנט דעם ציבור פאר א לענגערע צייט.

דערנאך איז פארגעקומען א גאר רייכע דרשה דורך הבה"ח אלימלך אליהו קרויס נ"ו, וואס האט במתק לשונו ארויסגעברענגט מיט טרעפליכע געדאנקען די חשיבות פון לימוד התורה בחבורה און קונה זיין שלימות'דיגע לימודים.

צום קלימאקס האט מען געהאט די זכיה צו הערן א גאר אינהאלטסרייכע דרשה פונעם פהמפיק מרגליות הרה"ג ר' שמעון עזריאל לעווי שליט"א, וואס האט געהאלטן צוגעגאגלט די בחורים אויפן פלאץ מיט זיינע פערל רייד. ארויסברענגענדיג זיין התפעלות פון די תלמידי הישיבה, די התבטלות און אהבת חברים וואס שפירט זיך אין די לופטן.

דערנאך האט דער גאנצער ציבור געבענטשט. מיט ברכת המזון על הכוס איז נתכבד געווארן הבה"ח אלימלך זכרי' סאקס נ"ו.

נאכן בענטשן האבן די בחורים, זיך נאכנישט קענענדיג געזעגענען פון די דערהויבענע שבת'דיגע געפילן, זיך פון פריש אוועקגעזעצט ביים טיש און אנגעהויבן א ווארעמע באטע, אין שפיץ פונעם חשו"בן משפיע און מגי"ש הרה"ג ר' אלימלך סג"ל לאווען שליט"א, וואס האט מיט זיינע ווארעמע דיבורים אויפגעפלאקערט די הערצער פון די טייערע בחורים וואס האבן אריינגעקאכט אינעם שבת מיט א ברען, און געזינגען שירות ותשבחות פאר א לענגערע צייט מיט אן זעלטן געהויבענע שבת אחים. עס איז צוגעשטעלט געווארן לייכטע איבערבייס און טרינקען דורכאויס דעם גאנצן באטע זיך צו קענען דערקאפן דאס הארץ.

וביום השבת

טראץ די שפעטע שעה ווען די בחורים האבן זיך געלייגט ביינאכט

נאכן פארברענגען לאנגע שעות בקדושת שבת, דאך איז מען שוין אויפגעשטאנען אזוי פרי ווי 7:00 צו קענען זיין גרייט אויסצוזאגן תהלים פארן דאווענען כנהוג, אויפן ספעציעלן בקשה פונעם ריש מתיבתא קדישא מרן רבינו שליט"א אז יעדער איינער זאל אויפשטיין פרי און אויסזאגן תהלים פארן דאווענען, און אום 8:00 האט זיך דער גאנצער ציבור געשטעלט זאגן תהלים מיט גרויס השתפכות הנפש.

נאך תהלים האט מען אראפגעלייגט א פלאמעדיגע תפילת שחרית. ברכות האט פארגעזאגט הבה"ח משולם פייש פאגעל נ"ו, צו פסוקי דזמרה איז צוגעגאנגען הבה"ח אברהם זיידא פאגעל נ"ו, צו שחרית איז צוגעגאנגען הבה"ח ישראל קרויס נ"ו וואס האט אראפגעלייגט א הערליכע ווארעמע דאווענען, מיט א נעימות און שבת'דיגע טעם.

אלס בעלי קורא האבן געדינט הבה"ח יוסף שפיטצער נ"ו און הבה"ח ארי' סאנדעל נ"ו. די עליות זענען פארטיילט געווארן לויט ווי מען האט עס פארקויפט אין היכל הישיבה בנוכחת פון מרן רבינו שליט"א, פאר לימוד דפי גמרא.

צו פתיחת הארון איז צוגעגאנגען הבה"ח יחזקאל אונגאר נ"ו, כהן - הבה"ח דוד לאנדא נ"ו, לוי - הבה"ח שלום אלי' יונגרייז נ"ו, שלישי - הבה"ח שמשון גוטמאן נ"ו, רביעי - הבה"ח חיים נחום מערמעלשטיין נ"ו, חמישי - הבה"ח הלל ראובן לעבאוויטש נ"ו, שישי איז געקויפט געווארן לכבוד הרה"ג המנהל שליט"א דורך הבה"ח צבי הירש פיש נ"ו, שביעי - הבה"ח אלימלך אליהו קרויס נ"ו, הוספה - הבה"ח אלימלך זכריה סאקס נ"ו, אחרון - מרדכי פרושינסקי נ"ו, מפטיר - הבה"ח אברהם דוב גוטמאן נ"ו.

נאך קריאת התורה האט מען

געבענטשט ראש חודש. עס איז מכובד געווארן דער מגי"ש הרה"צ ר' נחמן כהנא שליט"א חדב"ן, מיטן פארזאגן ברכת החודש.

צו תפילת מוסף איז צוגעגאנגען הבה"ח אלימלך אליהו קרויס נ"ו. מיט פתיחת הארון ביי אנעים זמירות איז נתכבד געווארן הבה"ח אלעזר ארי' פאדריגאל נ"ו.

וביום השבת קודש שישו ושמחו

ארום 12:20 האט מען געענדיגט דאווענען, תיכף דערנאך איז געווארן צוגעגרייט א ברייטע קידוש מיט געשמאקע שבת'דיגע מאכלים פארן גאנצן ציבור. ביים קידוש האט אויפגעטרעטן הרה"ג ר' יונה פישער שליט"א מו"ץ ור"מ ביישיבה, וואס האט אויסגעשמועסט פאר די בחורים פארשידענע וויכטיגע און אקטועלע הלכות וואס קענען זיך מאכן צווישן בחורים און מגידי שיעור אין ישיבה. אויך האט מען געהערט א דרשה איבער די הנהגה פון חסידישע בחורים דורך דעם מגיד שיעור הרה"צ ר' נחמן כהנא שליט"א חדב"ן.

דערנאך האט גערעדט דער מגי"ש הרה"ג ר' לייבל קופטשיק שליט"א עטליכע קורצע נקודות פאר די בחורים, איבער די מסורה וואס מיר האבן מקבל געווען מדור דור, אזוי אויך האט אויפגעטרעטן הבה"ח חיים אלעזר פעלבערבוים נ"ו.

סעודתא דעתיקא קדישא

כמעשהו בראשונה כך מעשהו בשניה, איז די סעודה אריבער מיט ניגוני שבת און נאך הערחיכע ניגונים, ביים סוף פונעם סעודה האט אויפגעטראטן הבה"ח דוד לאנדא נ"ו.

בני היכלא דכסיפין

בשעה 5:00 האט מען זיך געשטעלט דאווענען מנחה, ווען אלס בעל

תפילה האט געדינט הבה"ח שלום אלי' יונגרייז ני"ו.

נאך מנחה האט מען זיך תיכף געוואשן צו שלש סעודות. די זמירות לשלש סעודות איז אנגעפירט געווארן דורך הרה"צ ר' זאב ראזענבוים שליט"א, חרב"ן. גאר ווארימע הארציגע דברי התעוררות איז געהערט געווארן דורך דעם חשובער מנהל שליט"א, וואס האט א לענגערע צייט אנגעווארעמט די הערצער פון די טייערע תלמידים מיט שטארקע ווערטער איבער די חשיבות פון לערנען תורה און די גרויסקייט פון די ימי השוכבי"ם, בדברי מוסר וכיבושין היורדין חדרי בטן, און האט גאר שטארק מעורר געווען די בחורים זיך צו מקבל זיין קבלות טובות, און מוסיף זיין בעבודת ה'.

דאן האט מען ממשיך געווען מיט ניגוני התעוררות והשתפכות הנפש אלענגערע וויילע. נאך שלש סעודות האט מען זיך געשטעלט דאווענען מעריב. צום עמוד איז צוגעגאנגען הבה"ח חיים טירנויער ני"ו.

נאך מעריב האט מען געמאכט הבדלה ברוב עם, און געזאגט די פיוטים כנהוג בצל הקודש, ווען מען האט זיך שווערליך אפגעזעגנט פון

דעם געהויבענעם שבת, מלא טעם ונעימות, התעוררות והתרוממות הנפש.

מלוה מלכה מוצש"ק

תיכף נאך הבדלה איז געווארן צוגעגרייט דעם רייכן מלוה מלכה, וואס האט געדינט אלס הויכפונקט פונעם שבת קודש, מלא טעם ותוכן.

צום מלוה מלכה זענען געקומען צו גאסט החתן יעקב אלימלך קליין ני"ו, משב"ק, און החתן יצחק געלב ני"ו, וועלכע זענען געקומען פארברענגען אינאיינעם מיט די חברים לכבוד מוצאי שבת.

במשך דעם מעמד האט מען געהערט א רייע דרשות נלהבות דורך עטליכע חשוב'ע בחורים מתלמידי הישיבה, וואס האבן פארציילט סיפורי צדיקים פון די יארצייטן קומענדיגע וואך.

באזונדער האט אויפגעטרעטן, דער חשוב'ער מגיד שיעור הרה"ג ר' חיים סג"ל קרויס שליט"א, וואס האט במתק לשונו צוזאמגענומען דעם גאנצן שבת, אויפמישנדיג אינטערסאנטע נקודות און מאמענטן וואס מען האט איבערגעלעבט, און וויאזוי מען קען דאס מיטנעמען אויף ווייטער.

אויך האט די חשוב'ע מגי"ש ארומגערעדט איבער די געוואלדיגע מדה פון הכרת הטוב, און דערביי איבערגעגעבן בשם אלע תלמידי הישיבה, א הערליכע מתנה לאות הכרה פארן חשוב'ע מנהל שליט"א, וואס געבט זיך איבער פאר די בחורים בלב ונפש יומם ולילה אז די בחורים זאלן קענען שטייגן בתורה ועבודה.

דערנאך האט מען אויסגעטיילט די מתנות און פרסים פאר די מצטיינים. עס האט אויפגעטרעטן הבה"ח אברהם בראדי ני"ו, מיט פאסיגע גראמען דורכלויפנדיג דעם גאנצן זמן מיט אלע מאורעות בקרב ישיבתינו הק'. דאן האט מען זיך ארויסגעלאזט אין פייערליכע טענץ בשבח והודאה צום אויבערשטן אויף די לעכטיגע שבת, און לכבוד החתנים החשובים תלמידי ישיבתינו הק'.

אין די שפעטע נאכט שעות איז פארענדיגט געווארן דער אינהאלטסרייכער מעמד, ווען די בחורים נעמען מיט הויפנס חיזוק והדרכה, צו גיין ווייטער און שטייגן בעבודת ה' ובלמוד וקניני התורה, ביתר שאת ועוז.

יום שבתון אין לשכוח !!!

ויאספו אליו: תלמידי שיעור א' געלאדענט צו א ספעציעלע סעודת מלוה מלכה אויף א פריוואטע פארנעם בביתו נאוה קודש

דעם פארלאפענע מוצאי שב"ק פר' יתרו זענען די תלמידי שיעור א' געלאדענט געווארן צו א ספעציעלע מסיבת מלוה מלכה בביתו נאוה קודש פון כ"ק מרן רבינו שליט"א, וואס דאס איז די לעצטע אין די רייע פון די פריוואטע מלוה מלכה'ס וועלכע מרן רבינו שליט"א טוט פראווענען מיט די תלמידי הישיבה אויף א אויסנאמליכע פריוואטע פארנעם.

בעת די מלוה מלכה האט מרן רבינו שליט"א מייער געווען ספעציעל פאר די געטרייע תלמידים, וואס דאן האט די רבי פארברענגט מיט די תלמידים אויף זייער א פריוואטע פארנעם, פארברענגט און פארציילט סיפורי צדיקים וזכרונות ימי קדם, און די בחורים האבן פארציילט סיפורים און עס האט זיך פארפירט א פאטערליכע שמועס, פון וואס די תלמידים האבן דערפון ארויסגענומען הויפענס חיזוק און יראת שמים, און אנגעקניפט א אייביגע שטארקע קשר מיט רבם ומוארם.

● בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת שוכני בנים שובבי"ם

ולעבדו בלבב שלם: ספעציעלע חבורה 'אנא עבדא' פארשמערקערטא כח התורה ועבודה אויף א גאר שמארקע פארנעם.

סור מרע ועשה טוב: ספעציעלע פראגראם צו ארבעטן אויף די ז' מידות הק' ובענינים הצריכים תיקון.

לילה כיום יאיר: באשמורת הבוקר ליל שישי דונערטא קול תורה בין כותלי הישיבה מיט צענדליגע שעות תורה און בלעטער גמרא.

ובעת רצון עניתך: אמירת ספר תהלים ביים ציון המצוינת פון רבינו הקדוש זי"ע בהתעוררות רב ובהשתפכות הנפש.

מדת החסד, די מדה פון אברהם אבינו, ווי מען האט געארבעט אויף די ענין פון זריזות, לקום בזריזות באשמורת הבוקר, און אזוי ווייטער יעדע וואך א אנדערע מדה, ווי מיט א כח הרבים איז מען זיך מקבל קבלות טובות אין די ענין פון די מדה פון די וואך.

די תלמידים וועלכע זענען א חלק אין די פראגראם, וועלן האבן די זכ"י צו אפרעכטן א דערהויבענע תפלת שחרית בבית מדרשו הפרטי פון רביה"ק זי"ע.

אזוי אויך יעדע אנהייב פון א פרישע מדה טרעט אויף איינע פון די חשוב'ע רמ"י הישיבה, וועלכע טוט מעורר זיין די תלמידים איבער די מידה פון די וואך, און אויך ווערט ארויסגעשטעלט אויף די ישיבה ווענט ליקוטים יקרים פון ספרי חסידות וועלכע רעדן ארום איבער די מידת השבוע לחזק ולהתחזק.

עקסטער קומען פאר באזונדערע סדרי הלימוד ואמירת תהלים אין די מסוגלידגע ליל שישי'ס, ווען במשך די וואכן פון די שובבי"ם קומט פאר א ספעציעלע סדר ליל שישי, ווי די חשוב'ע תלמידי הישיבה זיצן און הארעווען בלימוד התורה פון די גאר פריע פארטאגס שעה'ן, און טייל פון די וואכן האט מען דעם דאנערשטאג נאכט בעפאר אויך אויסגעזאגט גאנץ ספר תהלים ביים ציון הק' פון רביה"ק זי"ע אינאיינעם מיט כ"ק מרן רבינו שליט"א מיט גרויס התעוררות און השתפכות הנפש.

אין די יעצטיגע ימי השובבי"ם, ווען עס איז מסוגל אויסצונוצן די טעג לשיפור המעשים ולימוד התורה, איז געלאזט געווארן אין גאנג א ספעציעלע חבורה מיטן נאמען 'אנא עבדא'.

די חבורה איז צוטיילט אין עטליכע שטאפלען, צום ערשט צו פארמערן צווישן די תלמידים א רייץ צו לערנען ווי מער שעות תורה און בלעטער גמרא, ווען במשך די וואכן פון שובבי"ם איז די טאקע די קול תורה בין כותלי הישיבה אויף א גאר שטערקערע פארנעם.

און אלס פרס מיוחד וועלן די תלמידים וועלכע זענען זיך מצטרף אין די חבורה אלע וואכן פון שובבי"ם, וועלן האבן די זעלטן היסטארישע דערהויבענע זכ"י וואס לאו בכל יומא מתרש, נעמליך צו עולה זיין אן עלי' לתורה אינעם הייליגן ספר תורה פון מרן רבינו הקדוש זי"ע.

באזונדער איז דא א ספעציעלע פראגראם אינעם ענין פון 'סור מרע ועשה טוב', וואס ווי באקאנט איז איינע פון די גרויסע תיקונים בימי השובבי"ם זיך צו מקבל זיין קבלות טובות בענינים הצריכים תיקון וואס במשך'ן יאר איז עס שווער צו פארעכטן.

דעריבער איז דא א באזונדערע פראגראם ווי יעדע וואך פון שובבי"ם ארבעט מען אינאיינעם אויף א אנדערע מדה פון די ז' מידות הק', אנגעהויבן פרשת שמות מיט

שבת אחים גם יחד: לעכמיגע שבת שירה פאריבער אינאיינעם מיט תלמידי הישיבות פון ניו יארק מיט א אומבאשרייבליכע אחדות

משולם פייש שליט"א, וועלכע האט מיט זיין באוויסטע לשון לימודים ארויסגעברענגט די זכי' וואס מען האט צו זיין א חלק פונעם לגיון של מלך און לערנען בישיבה של רבי. אויך האט אויפגעטרעטן הרה"ר יואל אלחנן פאפלאנאש הי"ו משב"ק, וועלכע האט פארציילט זיינע סיפורים און זכרונות פון די פריערדיגע צייטן.

דאן האט מרן רבינו שליט"א משמיע געווען גאר שטארקע דברי הדרכה פאר די תלמידים הקרויים בנים, און דערביי פארגעלערנט א שטיקל פון ספר החינוך, וואס הרה"ק בעל בית אהרן מקארלין זי"ע שרייבט אז די שטיקל זאל זיין שגור בפיו און מ'זאל עס איבעררעכענען אסאך מאל (זעה דא באזונדערע קעסטל די פולע ווערטער פונעם הייליגן ספר החינוך).

דעם פארלאפענעם שבת שירה העלל"ט - בעת עס האבן געוויילט תלמידי ישיבותינו הקדושות פון ניו יארק בצל הקודש - איז פארגעקומען ליל שב"ק נאך דעם שלחן הטהור א הערליכע באטע בהיכל ביהמ"ד הגדול אינאיינעם מיט אלע תלמידי הישיבות בראשות כ"ק מרן רבינו שליט"א, ווי מען האט אינאיינעם געזינגען ניגוני שב"ק, און מרן רבינו שליט"א האט משמיע געווען דברות קודש פאר די בחורים ארומערענדיג די גרויסקיט פון מדת האחדות.

אזוי אויך מוצאי שב"ק איז פארגעקומען א גרויסארטיגע סעודת מלוה דמלכה פאר אלע תלמידי הישיבות בהיכל ביהמ"ד הגדול, ווי עס האט אויפגעטרעטן הרב הגאון דומ"ץ קהילותינו הק' קרית יואל ור"מ בישיבה גדולה תורת

לשון סה"ק החינוך במצות ל"ת ד'ועצם לא תשברו בו" דק"פ (מצוה פו)

האדם נפעל כפי פעולותיו כמו שאמרנו.

וע"כ אמרו חכז"ל רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות כדי להתפייס בהם כל מחשבותינו ולהיות בהן כל עסקינו להטיב לנו באחריתנו, כי מתוך הפעולות הטובות אנחנו נפעלים להיות טובים וזוכים לחיי עד, ורמזו ז"ל ע"ז באמרם כל מי שיש לו מזוזה בפתחו וציצית בבגדו ותפילין בראשו מובטח לו שלא יחטא, לפי שאילו מצות תמידיות ונפעל בהם תמיד, לכן אתה ראה גם ראה מה מלאכתך ועסקיך, כי אחריהם תמשוך ואתה לא תמשכם.

ואל יבטיחך יצרך לומר אחרי היות לבי שלם ותמים באמונת אלקים מה הפסד יש כי אתענג לפעמים בתענוג אנשים לשבת בשווקים וברחובות להתלוצץ עם הלצים ולדבר צחות וכיוצא באלו הדברים שאין מביאין עליהן חטאות ואשמות, הלא גם לי לבב כמוהם וקטני עבה ממתיניהם ומדוע ימשכוני הם אחריהם, אל בני השמר מפניהם פן תלכד ברשתם רבים שתו מתוך כך כוס תרעלתם ואתה את נפשך תציל, ואחר דעתך זה אל יקשה עליך מעתה ריבוי המצות בענין זכירת ניסי מצרים שהן עומד גדול בתורתנו, כי ברבות עסקינו בהם נתפעל אל הדבר כמו שאמרנו.

בתחילת בואינו להיות סגולה מכל העמים ממלכת כהנים וגוי קדוש ובכל שנה ושנה באותו הזמן ראוי לנו לעשות מעשים המראים בנו המעלה הגדולה שעלינו לה באותה שעה ומתוך המעשה והדמיון שאנו עושים נקבע בנפשותינו הדבר לעולם, ועל תשוב בני לתפוש על דברי ולומר ולמה זה יצוה לנו השי"ת לעשות כל אלה לזכרון אותו הנס, והלא בזכרון א' יעלה הדבר במחשבותינו ולא ישכח מפני זרעינו, דע כי לא מחכמה תתפשני ע"ז ומחשבת היצר ישיאך לדבר כן, ועתה בני בינה ושמעה זאת והטה אזניך ושמע אלמדך להואיל בתורה ומצות, דע כי האדם נפעל כפי פעולותיו ולבו וכל מחשבותיו תמיד אחר מעשיו שהוא עוסק בהם אם טוב ואם רע, ואפילו רשע גמור בלבבו וכל יצר מחשבות לבו רק רע כל היום אם יערה רוחו וישים השתדלותו ועסקו בהתמדה בתורה ובמצות אפי' שלא לש"ש מיד יטה אל הטוב, ומתוך שלא לשמה בא לשמה, ובכח מעשיו ימית היצה"ר, כי אחרי הפעולות נמשכים הלבבות, ואפי' אם יהי' אדם צדיק גמור ולבבו ישר ותמים חפץ בתורה ובמצות אם יעסוק תמיד בדברים של דופי כאילו תאמר דרך משל שהכריחו המלך ומנוהו באומנות רעה באמת אם כל עסקו תמיד כל היום באותו אומנות ישוב לזמן מן הזמנים מצדקת לבו להיות רשע גמור, כי ידוע הדבר ואמת שכל

שהשמחה במעונם

ברכת מזל טוב לרמ"י השיבה שליט"א
שהשמחה במעונם
למזל טוב ובשטומ"צ

הרה"ג ר' **יעקב סג"ל קרויס** שליט"א
ר"מ בישיבתינו הק'

לרגל שמחת **הולדת נכדו** למז"ט
אצל בנו מוה"ר אשר ענזיל הי"ו
מחשבי יוצאי ישיבתנו הק'

*

הרה"ג ר' **חיים סג"ל קרויס** שליט"א
ר"מ בישיבתינו הק'
לרגל שמחת **הכנסת בנו לעוהתו"מ** למז"ט

ויהי שמשמחה זו ישפה שפע רב לנו ולכל ישראל אמן

ברכת מזל טוב ליוצאי ישיבתנו הק'
שהשמחה במעונם
למזל טוב ובשטומ"צ

מו"ה **שלום פרזאנסקי** הי"ו

(וויליאמסבורג)

לרגל הולדת בנו

מו"ה **אשר ענזיל סג"ל קרויס** הי"ו

(מאנסי)

לרגל הולדת בנו

ויהי שיזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות
ולראות רב נחת דקדושה מכל יוציא אמן

ברכת מזל טוב לתלמידי ישיבתנו הק'
לרגל שמחת נישואם
למזל טוב ובשטומ"צ

החתן **יצחק אייזיק וועבערמאן** נ"ו

בן הרה"ג מרדכי הי"ו

עב"ג בת מוה"ר **שמואל אברהם מאיר גרובער** ז"ל

ויהי שיזכה לבנות בית נאמן בישראל ולראות דורות ישרים
ומבורכים עד ביאת גא'א.

התודה והברכה

להניי שעזרו למען הצלחת הגליון

מוה"ר **דוד ברמ"י הערשקאוויטש** הי"ו

ותודה מיוחדת להאי בריח הכשרון,
כלי מחזיק ברכה,
הבה"ח **יעקב יוסף שווארץ** נ"ו
אשר עומד בראש למען הצלחת הגליון

הבה"ח **אשר ענזיל (בר"א) קרויס** נ"ו

הבה"ח **יעקב אלימלך קרויס** נ"ו

הבה"ח **יצחק ראזענבערג** נ"ו

הבה"ח **דוד (בר"ק) הערשקאוויטש** הי"ו

הבה"ח **מרדכי רפאל טעללער** נ"ו

הבה"ח **יואל בינער** נ"ו

הגליון יצא לאור ע"י

תלמידי ישיבה גדולה אור החיים ד'טאהש

פק"ק טאהש תע"א

להערות והארות או לנדב וכדו' אפשר להתקשר ב'אפיס השיבה 450.323.1084